

Är en Muslim ålagd att följa en av de fyra rättskolorna?

Författare: Shaykh Muhammad bin Sultân al-Ma'sûmî

Översättning: Ziyâd Mustafâ al-Albânî

Layout: Abu Anas Lechistani

Vad är Islâm och Îmân?.....	5
Att blint följa en av de fyra rättskolorna är varken obligatoriskt eller rekommenderat	7
Moderna författare skiftade och ändrade till dess att de förpliktigade att följa endast en Imâm, vilket ledde dem till splittring.....	11
Blir man frågad i graven om vilken rättskola man tillhörde?	12
Att förpliktiga en särskild rättskola är ett politiskt syfte.....	14
Ad-Dahlawîs forskning om att rättskolor är innovationer	15
Den som fanatiskt följer någon annan än Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är både vilseledd och okunnig	18
Ibn ul-Hammâm's forskning om att det inte är obligatoriskt att följa någon särskild rättskola.....	20
Imâmen man skall följa och ta som exempel är profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).....	22
Rättskolorna är anledningen till splittringar och meningsskiljaktigheter	23
Imâm Abû Hanîfah's rättskola är att handla enligt Boken och Sunnahn.....	25
En lärdd kan göra rätt och fel, men profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är skyddad från fel	28
Sanningen är inte begränsad till en enda person utom till Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).....	32
En mycket viktigt observation.....	34
Al Fakhr ar-Râzî's ord om att de lärda har ändrat Allâhs religion och lagstiftning.....	38
Den väldigaste Imâmen är Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och ingen annan	39
Allâh (ta'âlâ) beordrade oss att färdas på den Raka vägen	41
Till de fördömdas egenskaper hör att sanningen endast tas emot från deras rättskola.....	44
Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ålade inte människorna att följa en särskild rättskola.....	46
Indelning	51

I Allâh's Namn, den Barmhärtige, den Nådige.

Allâh, Djibrâ'îls, Mikâ'îls och Isrâfîls Herre
Himlarnas och jordens Skapare
Du känner allt det dolda och det uppenbara
Du skall döma mellan Dina tjänare i allt det de var oense om
Vägled oss i det som Vi med Din tillåtelse hade kommit till skiljaktiga meningar
om
Sannerligen leder Du den Du vill till den Raka vägen
Och må Allâhs välsignelse och frid vara med Muhammad, hans familj och hans
följeslagare

Lov och pris tillkommer Allâh som har väglett oss till Islâm och Îmân och skänkt oss kunskap om Hans Qur'âns betydelser och förståelse inom Hans sändebuds hadîther, mänsklighetens och djinnernas ledare. Må välsignelser och frid vara med honom. Lov och pris tillkommer Allâh som har underlättat för oss att vara upprättade på det hans ädla följeslagare och deras efterföljare var upprättade på.

Vidare:

Den fattige tjänaren Abû 'Abdil-Karîm och Abû 'Abdir-Rahmân Muhammad Sultân bin Abî 'Abdillâh Muhammad Awrûn al-Ma'sûmî al-Khadjandî al-Makkî – må Allâh skänka honom framgång med denna bok, fasthållning vid Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah och ett gott slut – säger:

Muslimerna i de japanska städerna Tokyo och Osaka ställde följande frågor till mig:

Vad är Islâm?

Vad betyder rättskola (Madhhab)?

Måste en person som har blivit förärad med Islâm följa en av de fyra rättskolorna? Måste han vara Mâlikî, Hanafi, Shâfi'î, Hanbalî eller någonting annat?

Detta frågar vi eftersom det har uppstått stora meningsskiljaktigheter i vårt land. När en grupp japaner ville konvertera till Islâm och bli förärade med tron, begav de sig till en Muslimska förening i Tokyo. Då sade en grupp indier till dem:

”Ni bör välja Imâm Abû Hanîfahs rättskola, ty han är samfundets ljus.”

Då sade en indonesisk grupp från Java till dem:

”Man måste vara Shâfi'î.”

När japanerna fick höra detta, blev de oerhört förvånade och förvirrade. Till sist ledde frågan om rättskolorna till att de lockades från Islâm och de konverterade aldrig. Kära lärare! Vi vet att er djupa kunskap kan vara – om Allâh vill – en anledning till att denna sjukdom botas och helas. Vi hoppas att er förträfflighet klargör sanningen för oss så att våra hjärtan kan lugna ned sig och att våra bröst kan vidga sig. Vi hoppas att Allâh (ta'âlâ) belönar er rikligt.

Fred med er och med alla andra som följer vägledningen.

Skrivet Muharram 1357 i Tokyo
Muhammad 'Abdul-Hayy och Muhsin Djâbâk Aghlû

Vad är Islâm och Îmân?

Jag har skrivit ned följande som svar på det som Allâh har låtit mig förstå – och det förekommer varken kraft eller rörelse utom hos Allâh, den Höge, den Våldige. Det förekommer ingen framgång förutom hos Allâh och Han är Den som leder till det som är korrekt.

Håll fast vid din kunskap om att det förekommer ett stort antal Muslimer, lärda såväl som olärda, som hävdar att en Muslim måste sluta sig till en av Imâmernas (rahimahumullâh) rättskola. Till dessa rättskolor hör bland annat Abû Hanîfahs, Mâliks, ash-Shâfi'îs och Ahmads. Detta utlåtande är inte bara ett fel, utan även okunnighet och brist på Islâmisk kunskap.

Det har rapporterats i Djibrîls (‘alayhis-salâm) autentiska och välkända hadîth att han frågade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) om Islâm. Då svarade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) följande:

”Islâm är att du bekräftar att det finns ingen sann gud utom Allâh och att Muhammad är Allâhs sändebud, förrättar bönen, betalar allmosan, fastar Ramadhân och vallfärdar till Huset om du förmår att ta dig dit.”

Därpå frågade han om Îmân och han svarade:

”Att du tror på Allâh, Hans änglar, Hans skrifter, Hans sändebud, den Yttersta dagen och förutbestämmelsen, det goda och det onda i den.”

Därefter frågade han honom om Ihsân och han svarade:

”Att du dyrkar Allâh som om du ser Honom. För även om du inte ser Honom, ser Han sannerligen dig.”¹

I ‘Abdullâh bin ‘Umars hadîth rapporteras det att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Islâm är byggd på fem: Trosbekännelsen att det inte finns någon sann gud utom Allâh och att Muhammad är Allâhs sändebud, förrättandet av bönen, allmosegivandet, fastan i Ramadhân och vallfärden till Huset för den som förmår att ta sig dit.”

Tillika rapporterade Muslim från Hudhayfah (radhiya Allâhu ‘anh) att en man kom till profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och sade:

¹ al-Bukhârî och Muslim.

”Allåhs sändebud, led mig till en handling som kommer att få mig att träda in i paradiset om jag utför den.” Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade: ”Du skall vittna att det inte finns någon sann gud utom Allâh och att Muhammad är Allåhs sändebud, förrätta bönen, betala allmosan och fasta i Ramadhân.” Då sade den frågande: ”Jag svär vid Honom i Vars Hand min själ ligger, att jag varken skall göra mer eller mindre än det.” Allâh sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade då: ”Beduinen har lyckats om han talar sanning.”

Kommentatorerna sade om denna hadîth:

”Han nämnde inte vallfärden eftersom den ännu inte hade ålagts.”

al-Bukhârî och andra rapporterade att Anas (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Under tiden som vi var med profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) i moskén, kom en man in på en kamel. Han fick den att gå ned på knä i moskén och därefter band han fast den. Sedan sade han: ”Vem av er är Muhammad?” Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) satt lutad bland dem och sade: ”Denna vita, lutande man.” Då sade mannen till honom: ”’Abdul-Muttalibs son?” Då sade profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) till honom: ”Jag har redan svarat dig.” Mannen sade då: ”Jag kommer att fråga dig om något du må finna svårt att höra. Bli därför inte arg på mig. Han (salla Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade: ”Fråga vad du vill.” Då sade den frågande: ”Vid din Herre och dina föregångares Herre, har Allâh sänt dig till alla människor?” Då sade han (salla Allâhu ‘alayhi wa sallam): ”Vid Allâh, ja.” Han sade: ”Jag ber dig vid Allâh, har Allâh beordrat dig att utföra de fem bönerna på dagen och natten?” Han (salla Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade: ”Vid Allâh, ja.” Han sade: ”Jag ber dig vid Allâh, har Allâh beordrat dig att fasta denna månad av året?” Han (salla Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade: ”Vid Allâh, ja.” Han sade: ”Jag ber dig vid Allâh, har Allâh beordrat dig att ta denna välgörenhet från våra rika för att dela ut den bland våra fattiga?” Han svarade: ”Vid Allâh, ja.” Då sade mannen: ”Jag tror på det du har kommit med. Jag är mitt folks sändebud och jag heter Dhamâm bin Tha’labah, broder till Banû Sa’d bin Bakr.””²

Detta är den Islâm Allâh har förpliktigt Sina tjänare och sänt Sin profet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) med.

² al-Bukhârî, Muslim och ad-Dârimî.

Att blint följa en av de fyra rättskolorna är varken obligatoriskt eller rekommenderat

Vad beträffar rättskolorna, är de ingenting annat än de lärdas åsikter och uppfattningar inom vissa frågor och domar. Dessa åsikter, domar och uppfattningar har varken ålagts av Allâh (ta'âlâ) eller Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att följas. De består av både rätt och fel och enbart det som bekräftats från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är ett fläckfritt rätt. Dessutom brukade Imâmerna ta avstånd från de åsikter de brukade hålla sig till efter att ha fått reda på sanningen.

Baserat på detta skall den som önskar få träda in i Islâm och hedra sig själv med trons heder, endast vittna att det inte finns någon sann gud utom Allâh och att Muhammad är Allâhs sändebud, förrätta de fem vardagliga bönerna, betala allmosan, fasta Ramadhân och vallfärda till Huset om han förmår.

Angående att följa någon rättskola, anses det varken vara obligatoriskt eller rekommenderat. En Muslim måste inte följa någon särskild rättskola. Däremot är den som ålägger det i samtliga frågor ingenting annat en misstagen och blindföljande fanatiker. Han hör till dem som delade upp sin religion och blev till sekter. Allâh (ta'âlâ) har förbjudit splittring inom religionen. Han (ta'âlâ) sade:

”Du har inte ansvar för dem som ger upphov till splittring i sin religion och bildar sekter. Ingen utom Allâh skall döma dem, och då skall Han låta dem veta vad de brukade göra.”³

Likaså sade Han (ta'âlâ):

”Följ inte dem som sätter medhjälpare vid Allâhs sida; inte heller dem som har splittrats i sekter, där var grupp gläds åt sitt.”⁴

Islâm är en enda religion. Den är tom på rättskolor och inga andra vägar än den väg Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) färdades på är obligatorisk att följa. Allâh (ta'âlâ) sade:

”Säg: ‘Detta är min väg: jag uppmanar till Allâh med klarsyn och insikt – jag och de som följer mig.’”⁵

Inom dessa rättskolor har motsättningarna bland deras okunniga anhängare ökat. Allâh (ta'âlâ) har sagt:

”Och lyd Allâh och Hans sändebud och undvik tvister och osämja.”⁶

³ 6:159.

⁴ 30:31-32.

⁵ 12:108.

Likaså sade Han (djalla djalâluh) då Han beordrade enighet och fasthållning vid Hans Bok:

”Och grip alla med ett fast grepp om Allâhs rep och låt er inte splittras!”⁷

⁶ 8:46.
⁷ 3:103.

Islåms grunder är handlingar enligt Allåhs Bok och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah

Detta är Islâm, sanningens religion, och dess grundläggande principer är Boken och Sunnah. De är hänvisningen till allt Muslimerna har meningsskiljaktigheter i. Den som inte hänvisar till dem vid meningsskiljaktigheter är inte troende. Allâh (ta'âlâ) sade:

”Nej, vid din Herre! De är inte troende förrän de sätter dig som domare att döma mellan sig i alla sina tvister och därefter inte i sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt.”⁸

Ingen av Imâmerna har sagt att man skall följa deras åsikt, utan de sade att man skall ta därifrån de tog. Under de senare generationerna har det dock tillskrivits mycket till dessa rättskolor. Däri förekommer många misstag och överkliga frågor. Skulle Imâmen som tillskrivs dessa misstag sett vad som tillskrivs honom, hade han både avsvurit sig från dem och dem som har sagt dem. Varenda en som kunskap och religion memorerades av bland Salafs Imâmer, höll sig till Bokens och Sunnahns uppenbara texter. De manade människorna till att hålla fast vid dem och handla enligt dem. Detta har bekräftats från Imâmer som Abû Hanîfah, Mâlik, ash-Shâfi'î, Ahmad, Sufyân ath-Thawrî, Sufyân bin 'Uyaynah, al-Hasan al-Basrî, Abû Yûsuf Ya'qûb al-Qâdhî, Muhammad bin al-Hasan ash-Shaybânî, 'Abdur-Rahmân al-Awzâ'î, 'Abdullâh bin al-Mubâarak, al-Bukhârî, Muslim och andra. Varenda en av dem varnade för innovationer och att blint följa dem som inte är felfria. Den ende felfrie är Allåhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Deras utlåtanden mottages om de stämmer överens med Boken och Sunnah och avvisas om de motsätter sig någon av dem. Imâm Mâlik (rahimahullâh) sade:

”Man tar från samtliga människor och lämnar från samtliga människor utom från den som ligger i denna grav,” och pekade mot Allåhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) grav.⁹

Det var på denna väg som de fyra forskande Imâmerna, och likaså alla andra, färdades. Samtliga förbjöd att man skulle följas blint, ty Allâh hade flera gånger fördömt dem som gör det. Likaså hädade större del av folket, förr i tiden såsom i dag, då de blint började följa rabbiner, munkar, lärda och förfäder. Det har bekräftats från Abû Hanîfah, Mâlik, ash-Shâfi'î, Ahmad och andra att de sade:

”Det är inte tillåtet för någon att döma enligt våra åsikter eller att följa vårt uttalande så länge han inte vet varifrån vi har tagit dem.”¹⁰

Samtliga förklarade de att:

”Om en hadîth är autentisk, är den min rättskola.”¹¹

⁸ 4:65.

⁹ Se as-Subkîs "al-Fatâwâ" (1/148).

¹⁰ Se "al-Intiqâ", sid. 145, av Ibn 'Abdil-Barr.

¹¹ Se "Rasm-ul-Muftî" (1/4) av Ibn 'Âbidîn.

Dessutom sade de:

”Om jag säger något, skall ni konfrontera det med Allâhs Bok och Hans sändebuds Sunnah; ta det om det stämmer överens med dem och lämna det och kasta min åsikt åt sidan om det motstrider dem.”¹²

Detta är vad de framträdande Imâmerna säger – må Allâh föra in dem i Paradiset.

Men tyvärr förekommer det bland de senare blindföljarna och författarna individer som smutsat ned böckerna, samtidigt som människorna tror att de är felfria lärda. Dessa har ålagt människorna att blint följa en av de fyra Imâmerna och deras rättskola. Efter att ha valt sida, förbjöd de att det handlas enligt någon annans åsikt som om de hade gjort Imâmen till en lydd profet. Om de ändå själva hade handlat enligt Imâmernas åsikt, men faktum är att de flesta av dem enbart känner till den följda Imâmens namn och ingenting annat. Vissa efterträdare innoverade olika frågor och uppfann rättskolor som de sedan tillskrev Imâmen. På så sätt tror den som kommer efter honom att det verkligen är Imâmens åsikt eller hans rättskolas, då det egentligen motsätter sig det Imâmen verkligen sade och fastställde. Dessutom är han fri från det. Många senare Hanafî-anhängare förklarar det vara förbjudet att peka med fingret i Tashahhud, de anser Allâhs Hand betyda Kraft, att Han förekommer överallt och att Han inte har rest sig över Tronen. Dessa och liknande faktorer har delat upp Muslimerna sinsemellan och splittrat deras samling och gemenskap. Det sönderrivna gapet blev allt större och länderna fylldes med hyckleri och splittring. De började anklaga varandra för Bid'ah och samtliga grupper ansåg alla andra vara vilseledda. De förklarade varandra vara otrogna och de började strida mot varandra och följaktligen blev de ett exempel som det sanningsenliga och trovärdiga sändebudet Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) underrättade om:

”Mitt folk kommer att delas upp i sjuttiotre grupper; alla skall de till Elden utom en.” De sade: ”Vilka är de?” Han svarade: ”De som är upprättade på det jag och mina följeslagare är upprättade på.”¹³

¹² Se "al-Madjmû" (1/63) av an-Nawawî.

¹³ at-Tirmidhî (2641), al-Hâkim (128-129) m fl.

Moderna författare skiftade och ändrade till dess att de förpliktigade att följa endast en Imâm, vilket ledde dem till splittring

Jag svär vid Allâh att Muslimerna var segrande på den tiden då de var fullkomliga Muslimer och trovärdiga i sin religion. De erövrade länder och höjde religionens fana. Till dem hör bland annat de renläriga kaliferna och de som följde dem i godhet. Men då Muslimerna ändrade på Allâhs beordringar, straffade Allâh dem genom att ta bort ynnesten från dem, avlägsna från dem land och beröva dem på kalifatet och detta är något många verser vittnar om.

Några av frågorna de ändrade, var bland annat att följa en särskild rättskola och hålla sig fanatiskt till den även om det handlade om lögn. Dessa rättskolor hör till innovatörernas angelägenheter. De innoverade dem efter de tre generationerna, vilket det inte råder några tvivel om.

Samtliga innovationer som anses vara religion och korrekt, är villfarelse. De rättfärdiga företrädarna brukade hålla sig till Boken, Sunnahn, det som de bevisade samt det som Muslimerna var enade om. De var Muslimer, må Allâh (ta'âlâ) förbarma Sig över dem, vara nöjd med dem, låta oss höra till dem och samla oss med dem i deras skaror.

Efter att rättskolorna hade spritt sig, orsakade de splittring. De förklarade varandra vara vilseledda så pass, att de till exempel förbjöd en Hanafî förrätta bönen bakom en Shâfi'î. Även om ni säger att de fyra rättskolorna tillhör Ahl -us-Sunnah, får deras handlingar dem att framstå som lögnare. Deras handlingar motsätter och annullerar deras tal. Dessa innovationer slutade med att det uppstod fyra böner i den Heliga Moskén. Detta ledde till att samlingen delades upp och varje rättskolanhängare väntade på sin rättskolsamling. Med liknande innovationer uppnådde Iblîs ett av sina mål, nämligen att splittra Muslimerna och skingra deras enighet – vi söker skydd hos Allâh från det.

Blir man frågad i graven om vilken rättskola man tillhörde?

Förnuftige och rättvise Muslim! Kommer en människa efter att ha gått bort bli frågad i graven eller på Domedagen varför han inte slöt sig till en rättskola? Kommer han att bli frågad om varför han inte slöt sig till ett visst samfund? Jag svär vid Allâh att du inte kommer att bli frågad om detta. Däremot kommer du att bli frågad om varför du slöt dig till en specifik rättskola eller följde ett visst samfunds metodik. Detta innebär helt visst att ta rabbiner och munkar som herrar vid sidan av Allâh. Dessa särskilda rättskolor och populära samfund är alla innovationer och varje innovation är en villfarelse.

I stället kommer du att frågas om det som Allâh (ta'âlâ) ålade dig bland tron på Allâh och Hans sändebud och handlingar enligt Hans påbud. Varken rättskolor eller att följa ett visst samfund hör till Hans påbud. Det stämmer att det hör till Hans påbud att du frågar de lärda inom Boken och Sunnahn om du inte vet samt att hänvisa det misstänksamma till Boken och Sunnahn. Detta är religionen Islâm vår mästare Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kom med.

Muslim! Återvänd till din religion, vilket innebär att du handlar enligt Qur'ânens och Sunnahns uppenbara betydelser samt det som det Muslimska folkets föregångare och rättfärdiga Imâmer enats om – sannerligen ligger din räddning och lycka däri.

Var en Muslim som enbart dyrkar Allâh. Lägg ditt hopp endast i Allâh och frukta endast Allâh. Gör dig själv till en broder åt samtliga Muslimer och önska dem det du önskar dig själv. Det som Imâm at-Tirmidhî rapporterade i sin "Sunan" från al-'Irbâdh bin Sâriyah (radhiya Allâhu 'anh) räcker för dig. Han sade:

"En dag efter morgonbönen gav Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) en sådan rörande predikan, att ögonen fylldes av tårar och hjärtan av fruktan. Då sade en man: "Allâhs sändebud, det verkar som om detta är en sista predikan; vad råder du oss?" Då svarade han: "Jag råder er att frukta Allâh och att lyssna och lyda, även om en abessinsk slav skulle härska över er. Sannerligen kommer den som bland er lever längre skåda många skiljaktigheter. Håll er borta från nyinförda angelägenheter, för sannerligen är de villfarelser. Låt den bland er som upplever detta hålla sig till min Sunnah och de renläriga och vägleda kalifernas Sunnah och bit tag i den med kindtänderna.""¹⁴

Om det då ligger till på detta vis, skall man varna strängt för livlös blindföljning. Detta eftersom den som blint följer en viss rättskola i samtliga frågor, kommer tveklöst att lämna en stor del autentiska hadîther och på så sätt motsätta sig dem – och detta är ingenting annat än ren villfarelse. På grund av detta förklarade vissa lärda från Hanafi-rättskolan, och likaså andra, att det inte är obligatoriskt att följa en särskild rättskola blint. Detta anges bland annat i al-Kamâl bin al-Hammâms

¹⁴ Abû Dâwûd, at-Tirmidhî, Ibn Mâdjah, ad-Dârimî, Ahmad, al-Hâkim m fl.

”atTahrîr” och Ibn ‘Âbidîn ash -Shâmîs ”Radd-ulMuhtâr”. Dessutom är åsikten som säger att det visst är obligatoriskt att följa en viss rättskola, svag.

Att förpliktigæn särskild rättskola är ett politiskt syfte

Att säga att det är obligatoriskt att följa en viss rättskola är byggt på politiska behov, tidsbaserade utvecklingar och psykologiska syften. Detta känner samtliga förnuftiga och historiemedvetna personer till. Däremot är det obligatoriskt att ha kännedom om sanningen och handla enligt den.

Håll fast vid din kännedom om att den enda sanna rättskolan som är obligatorisk att hålla fast vid, är vår ledares och Allåhs sändebud Muhammads (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) rättskola. Han är den störste Imâmen som det är obligatoriskt att följa, och därefter hans renläriga kalifers (radhiya Allâhu 'anhum) rättskola. Vi är inte beordrade att följa någon annan än Allåhs sändebud Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Allâh (ta'âlâ) sade:

”Tag alltså emot vad sändebudet ger er och avstå från det som han nekar er.”¹⁵

Dessutom sade han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

”Håll fast vid min Sunnah och de renläriga kalifernas Sunnah.”

Varken Abû Hanîfah, Mâlik eller någon annan bland Imâmerna sade att man skulle ta deras åsikt eller rättskola. Det gjorde inte heller Abû Bakr eller 'Umar. Faktum är att de förbjöd det. Om då grunden lyder på detta vis, var kommer då dessa rättskolor från? Varför spred de sig och blev ålagda? Fundera och tänk på att de först spred sig efter de främsta generationerna. Detta skedde endast genom tyranna ledare, okunniga makthavare och vilseledda teologer.

¹⁵ 59:7.

Ad-Dahlawîs forskning om att rättskolor är innovationer

Waliyyullâh ad-Dahlawî sade i sin bok "aḥInsâf", sidan 68:

"Håll fast vid din kännedom om att Muslimerna under de två första århundradena inte var enade om att blint följa någon rättskola. Abû Tâlib al-Makkî sade i "Quwwat-uḥQulûb":

"Sannerligen är böcker och kompilationer innovationer. Att hålla sig fast vid ett visst folks utlåtanden, ge domar enligt ett visst folks rättskola, hålla fast vid dem i allting samt enbart studera enligt en rättskola, är någonting de två första generationerna inte var upprättade på."

Efter de två första generationerna skedde en typ av tolkning bland dem, men det fjärde århundradet var inte enat om en ren blindföljning som enbart var baserad på en enda rättskola och studier och utlåtanden enligt den, vilket händer då man följer någon. Faktum är att människorna bestod utav två typer: de lärda och de olärda. Det hörde till det olärda folkets vanor att vara upprättat på de frågor det rådde samstämmighet om bland Muslimerna och majoriteten av de lärda. De följde ingen annan än Qur'ânen och Sunnahn. De lärde sig tvagning, börens och allmosans domar och dylikt från sina fäder eller sina lokala lärda. Detta var deras tillstånd. Om de skulle råka hamna i en udda situation, frågade de vilken lärd som helst utan att specificera en särskild rättskola. Ibn-uḥ Hammâm sade i slutet av "aḥTahrîr":

"En gång frågade de en lärd och en annan gång en annan. De höll sig inte till endast en enda."

Detta nämnde han (rahimahullâh) i sin storslagna bok "Hudjdjatullâh al-Bâlighah" (1/153).

Som spiken i kistan nämnde han Ibn Hazms utlåtande:

"Blindföljning är förbjuden och det är inte tillåtet för någon att utan bevis ta någon annans åsikt än Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Beviset för detta är Hans (ta'âlâ) Ord:

"Följ det som har uppenbarats för er av er Herre, och följ inte andra som ni har tagit till beskyddare i Hans ställe." – Men det är sällan ni ägnar någon eftertanke åt Våra varningar!"¹⁶

Tillika sade Han:

¹⁶ 7:3

”De kan liknas vid en man som tänder en eld, och då elden lyser upp alla som står omkring tar Allâh ifrån dem deras ljus och lämnar dem i mörker så att de ingenting kan se.”¹⁷

Dessutom prisade Han dem som inte följer blint:

”Som lyssnar till Mitt ord och som följer den bästa vägen som erbjuds där. Det är dem som Allâh vägleder och de som har förstånd.”¹⁸

Likaså sade Han (ta'âlâ):

”Troende! Lyd Allâh och lyd sändebudet och dem bland er åt vilka myndighet och ansvar anförtrotts; och om ni råkar i tvist om något, överlåt då avgörandet åt Allâh och sändebud, om ni tror på Allâh och den yttersta dagen. Detta är bäst och det gynnar en riktig och lycklig utgång.”¹⁹

På så sätt förbjöd Allâh att man vid meningsskiljaktigheter vänder sig till någon annan än Qur'ânen och Sunnahn.

Det har även rapporterats autentiskt att det råder samstämmighet bland samtliga fjäslagare, efterföljare och efterföljarnas efterföljare att det är förbjudet att vända sig till en särskild människa bland dem. Låt därför den som enbart följer Abû Hanîfahs, Mâliks, ash-Shâfi'îs eller Ahmads åsikter och inga andra utan att förlita sig på det som står i Qur'ânen och Sunnahn, veta att han helt säkert har motstridit hela samfundets samstämmighet. Han finner ingen från de tre berömvärda generationerna ha gjort detta innan honom. Han följer en annan väg än de Troendes – vi söker skydd hos Allâh från detta tillstånd. Dessutom har samtliga dessa Fiqh-vetare förbjudit att de följs blint och på så sätt har de som följt dem blint även motsatt sig dem.”

Liknande har rapporterats av Imâm al-'Izz bin 'Abdis-Salâm i sin bok "Qawâ'id-ul-Ahkâm fî Masâ'ilil-Anâm" och Shaykh Sâlih al-Fulânî i sin bok "Iyqâdh Himam 'Uli'l-Absâr"

Vad som är märkligt med dessa som blint följer dessa innoverade och kända rättskolor och deras fanatiker, är att de följer det som tillskrivits ens rättskola även om det är långt bort från bevis samt att de verkar anse att den följde är en sänd profet. Detta är fjärran från sanningen och långt borta från det korrekta. Vi har både sett och upplevt dessa blindföljare anse deras Imâm vara felfri och att allt han säger är tveklöst rätt. I sina hjärtan döljer de att de inte tänker sluta följa honom blint, även om bevisen skulle säga den rena motsatsen. Detta är just det at-Tirmidhî och andra har rapporterat från 'Adiyy bin Hâtim (radhiya Allâhu 'anh) som sade:

¹⁷ 2:17

¹⁸ 39:18

¹⁹ 4:59

”Jag hörde Allåhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) säga: ”De har tagit sina rabbiner och munkar till herrar i Allåhs ställe”²⁰. Då sade jag: Allåhs sändebud, de dyrkade inte dem.” Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade då: ”Då de förklarade något vara tillåtet för dem, gjorde även de det, och då de förklarade något vara förbjudet för dem, gjorde även de det. Detta var deras dyrkan.”

²⁰ 9:31.

Den som fanatiskt följer någon annan än Allåhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är både vilseledd och okunnig

Muslim! Vem är orättvisare än oss och vilken ursäkt kommer vi att komma med på Dagen då människorna står inför skapelseherrens Herre, om vi blint följer en persons rättskola och en hadîth från det felfria sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) – vilket Allåh har ålagt oss att följa – när oss för att därefter lämna hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hadîth för att istället följa denna individ och hans rättskola? Den som fanatiskt håller fast vid en särskild individ istället för Allåhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och anser att enbart hans åsikt är korrekt, är både vilseledd och okunnig och kan till och med sluta som en avfalling. Antingen ångrar han sig eller så avrättas han. I och med att han anser att människorna är ålagda att följa en särskild individ bland dessa Imåmer, har han satt honom på profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) nivå, vilket är hädelse. Det yttersta man kan säga, är att det är tillåtet eller obligatoriskt för en okunnig person att blint följa en av Imåmerna utan att särskilja någon särskild bland dem. Men vad beträffar den som älskar Imåmerna, stödjer dem och följer varenda en av dem då deras åsikter stämmer överens med Sunnahn, anses han ha handlat rätt. Däremot anses den som blint följer en särskild Imām utan efterföljarna, befinna sig på en nivå som den som blint följer en särskild följeslagare och ingen annan. Detta är just vad Râfidhah och Khawâridj gör. Detta är Ahl-ul-Bid'ahs metodik som Boken, Sunnahn och Samstämmigheten har talat nedsättande om och uteslutit från sanningen. Shaykh-ul-Islâm Ahmad bin Taymiyyah nämnde följande i "al-Fatâwâ al-Misriyyah":

”Om en person följer Abû Hanîfah, Mâlik, ash-Shâfi'î eller Ahmad och ser att en annan rättskola än den han följer är närmare sanningen i vissa frågor och följaktligen följer den, har han helt säkert handlat rätt. Denna handling påverkar varken hans religion eller rättvisa negativt. I stället är detta närmare sanningen och mer omtyckt hos Allåh och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) än att fanatiskt följa Abû Hanîfah och anse att hans åsikt är den enda korrekta man bör följa och ingenting annat som motsätter sig honom. Den som handlar på detta vis är okunnig och kan dessutom vara otrogen – vi söker skydd hos Allåh från det.”

I boken "al-Iqnâ'" och dess förklaring står följande:

”Den kändaste åsikten och åsikten som majoriteten håller sig till, är att det inte är obligatoriskt att sluta sig till en särskild rättskola eller att följa någon i det som motsätter sig Allåhs och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) beordring. Faktum är att Allåh (ta'âlâ) har beordrat samtliga människor i samtliga lägen att enbart följa Hans sändebud Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).”

I kapitlet "al-Qadhâ'" i Shaykh Taqiyy-ud-Dîn bin Taymiyyahs bok "al-Insâf" säger han:

”Dä som ålägger att man blint följer en särskild Imâm, skall antingen ångra sig eller avrättas, ty denna förpliktelse innebär avgudadyrkan i lagstiftningen som är en del av Herrens egenskaper.”

Ibnul -Hammâms forskning om att det inte är obligatoriskt att följa någon särskild rättskola

Al-Kamâl bin al-Hammâm nämnde i "at-Tahrîr wat-Taqrîr", som handlar om Hanafirättskolans principer inom Fiqh, att den korrekta åsikten är att det inte är obligatoriskt att följa en särskild rättskola eftersom varken Allâh eller Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har beordrat människorna att enbart följa en viss Imâm och lämna allt utöver det. De förträffliga generationerna har gått bort eniga om att det inte är obligatoriskt att följa en viss rättskola. De flesta blindföljarna säger "Jag är Hanafi" eller "Jag är Shâfi'î" då faktum är att de är fullkomligt okunniga om sin Imâms väg. Detta uppnås inte genom tomt prat på samma sätt som det inte uppnås genom att säga "Jag är en Fiqh-vetare, jag är en författare" då man i själva verket är fjärran från sin Imâms väg. Hur kan en tillskrivning anses vara korrekt endast genom ett hävdande och tomt prat? Tänk därför till!

I "Iyqâdh Himam 'Ul-i-Absâr", sidan 41, säger al -Fulânî då han klargör skillnaden mellan blindföljaren och den som enbart följer sanningen:

"En blindföljare frågar inte efter Allâhs och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) dom, utan om sin Imâms rättskolas åsikt. Om han tycker att hans Imâms rättskola motsätter sig Allâhs Bok och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah, vänder han dem ryggen. En som däremot enbart följer sanningen frågar om Allâhs och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) dom och inte om någon annan åsikt eller sin rättskolas. Skulle en olycka drabba honom lägger han inte att fråga Imâmen som är närmast honom, utan vilken Imâm han än råkar på. Han ålägger inte att dyrkan enbart skall förrättas enligt den förstes åsikt utan att lyssna på den andres åsikt som fanatiskt följer och stödjer den förste. Får han då reda på att Texterna i Boken och Sunnah motsätter sig den lärdes åsikt, lämnar och ignorerar han den. Detta är skillnaden mellan blindföljning som efterföljarna sysselsätter sig med, och mellan att följa som de rättfärdiga företrädarna gjorde – och Allâh vet bättre."

Inom religiösa termer betyder "blindföljning" att hänvisa till en åsikt som inte utgör något bevis. Denna handling är förbjuden i Sharî'ahn. Däremot betyder "följning" att följa det som utgör ett bevis. I Allâhs religion anses blindföljning vara ett fel, medan fölning anses vara obligatoriskt. Om det är tillåtet för en okunnig och olärd individ att följa en Muftîs åsikt, och det kan även vara obligatoriskt för honom trots att denna Muftî kan fela, hur kan det då inte vara tillåtet att följa den profetiska hadîthen? Om Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) autentiska Sunnah endast är tillåten att handla utmed först efter att en viss person handlat enligt den, skulle hans åsikt vara ett villkor för att handla enligt den – och detta hör till de värsta lögnerna. Därför fastställde Allâh argument endast med Sitt sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och ingen annan människa. Dessutom kan man inte föreställa sig att det förekommer risk för fel för den som handlar enligt hadîth och ger sina domslut utmed den efter att ha förstått den – och detta gäller enbart den som har en någorlunda kapacitet. Men vad gäller den som inte besitter någon kapacitet, förekommer det risk att fel uppstår. Allâh (ta'âlâ) sade:

”Fråga Påminnelsens folk om ni inte vet.”²¹

Om det är tillåtet för den som frågar efter en åsikt att ta till sig det som skrivs till honom från en Mufti eller en lärd person, är det ännu lämpligare för honom att ta till sig det som sanningsenliga människor skrivit ned från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam). Skulle han då inte förstå hadîthen, anses det som om han inte förstår Muftins åsikt och frågar därmed någon som känner till dess betydelse. Samma sak gäller hadîth. De har sagt:

”En rapportering utgör ett starkare bevis än analogi och Idjtihâd. Handling enligt hadîth är lämpligare än handling enligt rapportering.”

´Allâmah Ibn Nudjaym sade i ”al-Bahr ar-Râ’iq”:

”Att handla enligt en klar text kommer före handling enligt analogi. Och om hadîthen blir uppenbar, åläggs handling enligt den.”

Sammanfattning: Att handla enligt en hadîth utmed utövarens kapacitet till rätt förståelse för religiös välfärd, är samtligas rättskola. Imâm Abû Hanîfah brukade ge sina åsikter och säga:

”Detta är vad vi har kunnat prestera av kunskap. Därför är den som hittar något ännu tydligare, närmare sanningen.”

Detta har rapporterats av ash-Sha´rânî i ”Tanbîh-ulMughtarrîn”.

´Alî al-Qârî al-Hanafî sade:

”Det är inte obligatoriskt för någon ur detta samfund att vare sig vara Hanafî, Mâlkî, Shâfi´î eller Hanbalî. Vad som däremot är obligatoriskt för de olärda individerna, är att fråga de lärda – och till dem hör de fyra Imâmerna. Därför sägs det:

”Den som frågar en lärd, träffar Allâh räddad.”

Samtliga ansvarsfulla människor är beordrade att följa profeternas ledare, vår ledare Muhammad (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam).”

²¹ 21:7.

Imâmen man skall följa och ta som exempel är profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam)

'Allâmah 'Abdul-Haqq ad-Dahlawî sade i "Sharh as-Sirât al-Mustaqîm":

"Den sanna Imâmen som skall följas och tas som förebild är profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Därför är det obegripligt att följa någon annan än honom. Detta är de rättfärdiga företrädarnas metodik – må Allâh göra oss bland dem."

Imâm ash-Shâfi'î (rahimahullâh) sade:

"Muslimerna är enade om att det inte är tillåtet för den som får reda på Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah att lämna den för någonting annat."²²

Helt visst är det Sanningens folk som tar Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) rapportering som förebild och handlar enligt hans beordring och handling. Om de då förekommer i flera typer, handlar de ibland enligt den ena och ibland enligt den andra. Likaså tar de hans renläriga kalifer och vägleda följeslagare (radlyâ Allâhu 'anhum) som förebild. Allâh (ta'âlâ) sade:

"Säg: "Om ni älskar Allâh, följ mig och Allâh skall älska er.""²³

"Ta emot vad sändebudet ger er och avstå från det som han nekar er.""²⁴

Fler verser med liknande innebörder förekommer.

²² Se "A'lâm-ul-Muwaqqi'în" (1/7) av Ibn-ul-Qayyim.

²³ 3:31.

²⁴ 59:7.

Rättskolorna är anledningen till splittringar och meningsskiljaktigheter

Då det finns flera rapporteringar från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) inom vissa frågor och man inte vet vilken av dem som föregår den andra och datumet är oklart, måste du rapportera alla, ibland den ena och ibland den andra, för att kunna komma med det som Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kom med och för att följa honom. Om du däremot väljer något och förkastar något annat, befinner du dig i stor fara. Om du tolkar något på ett sätt som motstrider Texten, går du kanske omedvetet ut ur sanningen. Hur passar det en Muslimskt tjänare att förkasta det som har bekräftats av Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) som inte talar av egen drift utan enligt en uppenbarad uppenbarelse?

Då människorna sattes på prövning med att ta till sig en del och förkasta en annan, uppstod dessa uppdelade rättskolor. De sade:

”Vi har och ni har, våra bröder och era bröder, vår rättskola och er rättskola, vår Imâm och er Imâm o sv.”

Detta ledde till hat, konflikter och avundsjuka till dess att Muslimernas angelägenheter gick under. Deras grupper splittrades så att de slutligen blev till en matbit för de utländska tyrannerna. Är inte samtliga Muslimernas Imâmer från Ahl us-Sunnah våra Imâmer? Så synd det är om fanatikerna! Allâh, vägled oss och dem till den Raka vägen.

Om en fråga uppnår en korrekt slutsats, klagas det för dig att dessa rättskolor har antingen spridits, propagerats och förskönats av Islâms fiender för att splittra Muslimerna och dela upp deras enighet. De kan även härröra från okunniga människor som liknar och påminner om judarna och de kristna, vilket är fallet i flera frågor. Okunniga fanatiker blir bara fler och fler för varje epok som går. De blir inte färre och färre och inte heller skiljer de mellan sanning och lögn.

'Allâmah Ibn 'Abdiġ Barr och 'Allâmah Ibn Taymiyyah (rahimahumâ Allâh) sade:

”Ingen har rätt att säga något efter att Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) åsikt har rapporterats autentiskt. Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah har mer rätt att tillämpas. Detta bör vara samtliga Muslimers ställning och inte det som blindföljningssektorna gör då de låter en åsikt eller rättskola gå före Texten. Bokens och Sunnahns text får inte motsättas av intellektuella möjligheter, själsliga fantasier eller satanistiska drömmar genom att säga:

”Den lärde känner väl till denna text, men han lämnade den pga. de brister som förekommer däri.”

Vissa säger också:

”Han fick tag på ett annat bevis.”

Dessa och liknande ursäkter håller de fanatiska Fiqh-sekterna fast vid och enar de okunniga blindföljare. 'Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu 'anh) sade:

”Sunnah är det som Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gör till Sunnah. Gör därför inte en felaktig åsikt till folkets Sunnah.”

Må Allâh vara nöjd med 'Umar. Det verkar som om han visste att detta skulle inträffa för att följaktligen varna för det. Vi har i dag sett att åsikter som motsätter sig Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah och kolliderar med vad som står i Allâhs Bok har gjorts till Sunnah och religion. De hänvisar till det då meningsskiljaktigheter uppstår och de kallar det för rättskolor. Jag svär vid Allâh att detta är en katastrof och en prövning som Islâm och dess folk har utsatts för – vi tillhör Allâh och till Honom skall vi återvända.

Imâm 'Abdu'rRahmân al -Awzâ'î (rahimahullâh) sade:

”Håll fast vid företrädarnas rapporteringar, även om folket skulle överge dig, och håll dig borta från människornas åsikter, även om de skulle försköna det för dig med tal.”

Bilâl bin 'Abdillâh bin 'Umar sade att 'Abdullâh bin 'Umar (radhiya Allâhu 'anh) sade:

”Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade: ”Förbjud inte kvinnorna från att få sin andel av moskéerna.” Då sade jag: ”Vad gäller mig, kommer jag att förbjuda min fru. Låt den som vill låta sin fru gå, göra det.” Då vände han sig mot mig och sade: ”Må Allâh förbanna dig! Må Allâh förbanna dig! Må Allâh förbanna dig! Du hör att jag säger att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) beordrade att de inte skall förbjudas och du säger att de skall förbjudas?” Därefter började han gråta och reste sig ilsket upp.”²⁵

Må Allâh (ta'âlâ) vara nöjd med samtliga följeslagare.

²⁵ al-Hâkim i "Ma'rifat 'Ulûm-il-Hadîth", sid. 182, och at-Tabarâni.

Imâm Abû Hanîfahs rättskola är att handla enligt Boken och Sunnah

Författaren till "al-Hidâyah fi Rawdhat-il'Ulamâ' az -Zandawaysiyyah" berättade att det sades till Abû Hanîfah (rahimahullâh):

"Vad skall man göra om du säger något som motsätter sig Allâhs Bok?" Han svarade: "Lämna mitt utlåtande för Allâhs Bok." Då frågades han: "Om det motsätter sig en rapportering från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) då?" Han svarade: "Lämna mitt utlåtande för Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) rapportering." Då sades det: "Om det motsätter sig följeslagarnas (radhiya Allâhu 'anhum) uttalanden?" Han sade: "Lämna mitt utlåtande för följeslagarnas (radhiya Allâhu 'anhum) uttalanden."

I kapitlet "al-Imtâ'" rapporterade al-Bayhaqî i sin "Sunan" att Imâm ash-Shâfi'î (rahimahullâh) sade:

"Om jag skulle säga något som motsätter sig Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), kommer det som har rapporterats autentiskt från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) före – följ därför inte mig."

Även de två Heliga moskéernas Imâm har förklarat att Imâm ash-Shâfi'î (rahimahullâh) har sagt detta, vilket är tveklöst. Dessutom rapporteras det i "al-Kâfi":

"Om en Muftî ger ett utlåtande som motsätter sig en autentisk hadîth från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), blir det obligatoriskt att handla enligt hadîthen, ty ett utlåtande från sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kan aldrig sjunka till en Muftîs utlåtandes nivå. En autentisk hadîth kan inte ha en lägre position än en Muftîs uttalande. Även om uttalandet från en Muftî skulle vara lämpligt som ett Sharî'ah-baserat bevis, är Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) utlåtande både lämpligare och främre."

'Allâmah Ibn uḷQayyim sade i "A'lâm -uḷMuwaqqi'în":

"Abû Hanîfahs följeslagare (rahimahumullâh) är eniga om att Abû Hanîfahs rättskola ger företräde åt en svag hadîth framför analogi och åsikter – och detta är hans rättskola byggd på."²⁶

Den som säger att det varken är obligatoriskt eller tillåtet att handla enligt den, är ingenting annat än en person som vill avvisa Allâhs bevis med hjälp av illusioner och inbillningar. Detta har ingen Muslim rätta att göra. Inte heller är det korrekt att ursäkta sig med brist på förståelse. Hur är det möjligt när Allâh uppenbarade Sin Bok för att handla enligt den och begripa dess meningar? Han beordrade Sitt sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att klargöra det för människorna:

²⁶ 1/82.

”Och för dig har Vi uppenbarat Påminnelsen för att du skall klargöra för människorna allt som sänts till dem.”²⁷

Hur kan man säga att hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) tal som skall vara en klargörelse för människor är obegripligt? Hur kan man säga att enbart en av dem förstår sig på det? Faktum är att ingen i dag förstår sig på det. Detta bygger de kring sitt hävdande att det inte har funnits någon Mudjtahid på flera hundra år. Det är mycket möjligt att dessa utlåtanden härrör från personer som inte vill avslöja sig framför människorna att de motsätter sig Allåhs Bok och Hans sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Sunnah. I stället letade man sig fram till att förståelsen av Boken och Sunnahn, vilka är domslutens pelare, enbart förekommer hos människorna som är kapabla till Idjtihâd. Därefter nekade man deras existens på jorden, för att därefter sprida dessa uttalanden bland människorna – och Allâh vet bättre.

Det är möjligt att vissa av dem förbjöd det så att vissa människor inte skulle börja överväga vissa rättskolor som stämmer överens med Bokens och Sunnahns uppenbara texter, för att därefter ta till sig dem. Likaså gick några av dem ännu längre och sade att det är förbjudet att förflytta sig från en rättskola till en annan. Allt detta för att människorna inte skall finna någon väg till övervägelse eller ens finna en övervägelse. Det är känt för förnuftiga människor att liknande uttalanden är grundlösa i Allåhs (ta‘âlâ) religion. I stället är det uppenbart att många av dem motstrider intellektet och uppenbarelsen. Trots det ser vi många bland de lärda avvika från Allåhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) lydnad, även om det är obligatoriskt att lyda honom. De tittar inte efter hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) uttalanden som har rapporterats av stadiga och pålitliga berättare med autentiska och bekräftade berättarkedjor. I stället vänder de sig till de omnämnda rättskolornas förespråkare och deras böcker utan någon berättarkedja. Därför anser de en person som vill överväga till en åsikt som tillhör en Imâm inom Boken och Sunnahn, vara vilseledd och en innovatör – vi tillhör Allâh och till Honom skall vi återvända.

Däremot är det obligatoriskt för samtliga Muslimer att handla enligt det som autentiskt har rapporterats från hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) hadîth. Om man då skulle motsätta sig det, befinner man sig i ett ännu allvarligare tillstånd. Det är i och för sig inte så konstigt, eftersom Allâh (ta‘âlâ) säger:

”De som sätter sig upp emot hans befallning bör ta sig i akt, så att de inte får utstå prövningar eller drabbas av ett plågsamt straff.”²⁸

Om en hadîth dyker upp, är det inte tillåtet för en Muslim att envist hålla sig till blindföljning. Skulle han däremot göra det, är han väldigt lik den Allâh (ta‘âlâ) sade om:

”Men även om du gav dem som fick ta emot Boken alla bevis, skulle de inte följa din böneriktning.”²⁹

²⁷ 16:44.

²⁸ 24:63.

Därför är det obligatoriskt för en Muslim att han håller sig till hadîth utan att hans tillskrivande till en viss rättskola hindrar honom från det. Allâh (ta'âlâ) sade:

”Och om ni råkar i tvist om något, överlåt då avgörandet åt Allâh och Hans sändebud.”³⁰

²⁹ 2:145.

³⁰ 4:59.

En lärdd kan göra rätt och fel, men profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är skyddad från fel

Det märkliga är att de vet att en lärdd kan både göra rätt och fel, medan profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är skyddad från fel. Trots det kretsar allting kring den lærdes utlåtanden medan de lämnar profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tal åt sidan. Exempel på det är vissa okunniga Hanafi-anhängarnas tillförlit till al-Kaydânîs åsikt om att det är förbjudet att peka med fingret under Tashahhud. Detta trots att denna handling är en autentisk Sunnah från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Dessutom hör denna handling till samtliga följeslagarnas (radhiya Allâhu 'anhum) vanor och generellt sett samtliga Imâmers. Till dem hör även Imâm Abû Hanîfah, Abû Yûsuf och Muhammad (rahimahumullâh). Detta förklaras klart och tydligt i Muhammad bin al-Hasan ash-Shaybânîs bok "al-Muwattâ'", at-Tahâwîs bok "Sharh Ma'ânî li-Âthâr", "Fath ul-Qadîr", "al-'Inâyah", "Umdat ul-Qârî" och fler böcker som anses vara bland de främsta inom Hanafîrättskolan.

Vi har sett människor vara lydiga och ägna mycket tid åt dyrkan, men de tar lätt på handlingar enligt hadîth och bryr sig inte om det. I stället bryr de sig endast om det som skrivits i deras rättskolors böcker. Det verkar precis som om de anser hadîthen vara en avvisad fråga – men detta har enbart sitt ursprung i okunnigheten. Shaykh Muhammad Hayât as-Sindî sade:

“Varje Muslim är ålagd att sträva efter att förstå betydelsen av Qur'ânen och Sunnahn, följa dem, förstå deras innebörd samt hämta domar från dem. Om han inte skulle klara av det, får han fråga de lärda. Dock är det inte obligatoriskt att han följer en särskild Imâm. Detta beror på att det får denne att likna en profet. Han bör i stället ta lagom mycket från varje rättskola. Likaså är det tillåtet för honom att vid nödsituation ta till sig underlättningar, då det är bättre att lämna dem vid icke sådana. Beträffande det vissa av våra samtida har innoverat angående att hålla sig till en enda rättskola, anses det vara okunnighet, innovation och missbruk. Vi har sett dem vända autentiska och gällande hadîther ryggen för sina rättskolor som är tomma på berättarkedjor.”

Imâm ash-Shâfi'î (rahimahullâh) sade:

”Den som följer en person i att förklara något vara förbjudet eller tillåtet, samtidigt som en autentisk hadîth säger rena motsatsen, och hindras av denna blindföljning från att handla enligt Sunnahn, har tagit den han följer till en herre vid sidan av Allâh (ta'âlâ). Detta eftersom han tillåter det Allâh har förbjudit och förbjuder det Allâh har tillåtit.”

Vad som är mycket märkligt, är att om de finner att några av följeslagarna (radhiya Allâhu 'anhum) gör något i motsats till en autentisk rapportering och inte hittar någon som överför den till honom, säger de med rent samvete att det är möjligt att denna hadîth inte har nått honom, vilket är korrekt. Men om de finner en hadîth som motsätter sig personen de följer, gör de allt för att misstolka den och kanske till och med förvränga orden och bryter ut dem ur dess sammanhang. Om man då

talat om för dem att personen de följer inte har fått reda på rapporteringen pga. brist på pålitliga framförare, reser de sig upp mot talaren och skymfar honom. De anser att hans ord har sårat dem. Titta därför på dessa stackars människor! De säger att det är möjligt för en följeslagare att han inte har fått reda på en viss hadîth, medan det är omöjligt för rättskolornas herrar! Detta säger de trots att skillnaden mellan de båda parterna är som skillnaden mellan himmel och jord. Du ser dem läsa och studera Hadîth-böckerna för att uppnå välsignelse, inte för att handla enligt dem. Om de råkar på en hadîth som motsätter sig deras rättskola, överdriver de med att misstolka den. Skulle de inte klara av det, säger de:

”Personen vi följer är kunnigare än oss om hadîthens betydelse.”

Vet de inte att de på så sätt fastställer Allåhs bevis mot sig själva. Om de råkar på en hadîth som stämmer överens med deras rättskola, gläds de, men om de råkar på en hadîth som motsätter sig deras rättskola, blir de deprimerade och vägrar att lyssna. Allâh (ta'âlâ) sade:

”Nej, vid din Herre! De är inte troende förrän de sätter dig som domare att döma mellan sig i alla sina tvister och därefter inte i sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt.”³¹

Ibn 'Annân (rahimahullâh) sade i sin förklaring till ”Mudawwanah Mâlik”:

”Håll fast vid din kunskap om att ingen förnuftig person behagas av att begränsa sig till ren blindföljning. Den ende som behagas av det, är en person som antingen är okunnig och trög eller dum och envis. Vi säger inte att det är förbjudet för samtliga människor, men vi kräver kännedom om bevis och individens åsikter. Likaså kräver vi att en olärd person följer en lärd person. Blindföljning är att ta till sig en åsikt utan något belägg eller bevis. En person skaffar sig ingen kunskap på detta vis. Att blint hålla sig till en särskild person är en innovation. Säkerligen vet vi att detta inte förekom på följeslagarnas (radhiya Allâhu 'anhum) tid. De hänvisade till Allåhs Bok, Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah och till den forskning av frågor som skedde dem sinsemellan då bevis saknades. Samma metodik följde efterföljarna. Om de inte fann bevis, gjorde de Idjtihâd. Därefter handlade det om den tredje generationen i vilken Abû Hanîfah och Mâlik förekom. Därpå kom ash-Shâfi'î och Ahmad. Alla var de upprättade på den föregående metodiken. På deras tid fanns ingen särskild persons rättskola och deras anhängare följde samma sak. Hur många åsikter motsatte sig inte Mâliks och hans jämlikars anhängare dem? Därför är det märkligt att blindföljarna säger:

”Detta är en gammal fråga som infördes tvåhundra år efter Hidjrah och efter att de generationer som sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) berömt hade gått bort.”

Jag säger: Sannerligen har Ibn 'Annân sagt sanningen då han kritiserade blindföljning av en särskild individ och att hans åsikt tas till religion och rättskola även om den skulle motsätta sig Sunnah och den Klara Bokens texter. Helt säkert

³¹ 4:65.

är detta en fördömd innovation och en gräslig egenskap som den förbannade Djävulen luras med för att splittra det Muslimska samfundet, skingra deras gemenskap och så fientlighet och hat bland dem. Du ser att varenda en av dem högaktar sin Imâm på ett sätt inte ens Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare har högaktats. Finner han en hadîth som stämmer överens med hans rättskola, gläds han och underkastar sig den. Finner han däremot en hadîth som inte är avskaffad och motsätter sig hans rättskola samt stödjer en annan Imâms rättskola, kommer han med ett fält av ursäkter som är fjärran från realiteten och vänder följaktligen den ryggen. Han letar efter en överväldigande ståndpunkt åt sin Imâms rättskola, trots att den motsätter sig följeslagarna, efterföljarna och den klara Texten. Om han förklarar en Hadîth-bok, förvränger han samtliga hadîther som motsätter sig hans åsikt. Skulle han däremot inte klara av det, påstår han utan något som helst bevis att den är avskaffad, omdiskuterad eller inte korrekt att handlas enligt.

De livlösa blindföljarna tog detta till religion och rättskola så pass, att om du hade fastställt ettusen Texter som bevis, hade de inte lyssnat på dem. I stället ser du dem fly från dem på samma sätt som åsnor flyr från lejon, vilket förövrigt kan liknas vid uzbekernas och deras jämlikars flykt från indierna och turkarna till al-Madînah och Makkah. De binder fast radband runt händerna och kanske till och med sina halsar. På huvuden har de sina turbaner som liknar kupoler och de läser alla "Dalâ'il-ül-Khayrât", "Khatam -ül-Khawâdjih" och till och med "Qasîdat -ül-Bardah" samtidigt som de tror att de belönas för det. Dessa människor pekar inte med pekfingret i Tashahhud. Jag har frågat dem mer än en gång:

"Varför pekar ni inte då det är en autentisk Sunnah från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), hans ädla följeslagare och de lärda Imâmerna samt hårdare mot Djävulen än ett slag med en järnslägga?"

Då svarar de:

"Vi tillhör Hanafîrättskolan och enligt vår rättskola är det förbjudet."

Då klargjorde jag för dem vad som finns i Imâm Muhammads "al-Muwattâ'", at-Tahâwîs "Sharh Ma'ânî lil-Âthâr" och Ibn-ül-Hammâms "Fath -ül-Qadîr". De svarade då:

"Det är de tidigas åsikt som har förbjudits av de senare. De övergav den och blev på så sätt avskaffad. Liknande sak skedde med böckerna "Salât-ül-Mas'ûdî" och "Khulâsat-ül-Kaydâniyyah"."

På så sätt kvarblev de ihärdigt med att inte göra det.

De okunniga tror att denna lurendrejare som envist skjuter ifrån sig sanningen är en bland de rättfärdiga vägledarna. Ja, det är sant; han är en vägledare till djävlar. Sannerligen tillhör vi Allâh och till Honom skall vi återvända.

Abûl-Qâsim al-Qushayrî (rahimahullâh) sade:

"Sannerligen är det obligatoriskt för oss som söker sanningen, att vi följer det som hindrar fel och håller oss borta från att följa det som kan innehålla fel. Därför skall

vi ta allting som har kommit från Imâmerna och konfrontera det med Boken och Sunnahn. Det de accepterar, accepterar vi, och det de avvisar, avvisar vi. Det har bevisats för oss att följa lagstiftaren (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Däremot har det inte bevisats för oss att följa Fiqh-vetarna, Sûfiyyah och deras handlingar förrän vi konfronterar dem med Boken och Sunnahn. Det är synd att se en person vända bevisen ryggen medan han envist och blint följer det som enligt deras egen rättskola inte är korrekt att följa blint. De Sharî'ah-baserade bevisen, de Fiqh-baserade studierna och de Sûfiyyah-baserade vägarna klandrar och avvisar honom, medan de berömmar den som undersöker, handlar försiktigt och stannar upp vid misstänksamheter. Den som beslutsamt följer någon av Imâmerna som motsätter sig Allâhs Bok, Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah eller samstämmigheten och klar analogi, är inte sanningsenlig i sitt hävdande att han rättar sig efter och följer den omnämnda Imâmen. Däremot följer han sin drift och sitt partiväsen medan Imâmerna har ingenting med honom att göra. På så sätt är hans förhållande till Imâmerna likt det förhållande munkarna har till sina profeter med tanke på att samtliga Imâmer varnade sina följeslagare för att motsätta sig de Sharî'ah-baserade principerna.

Sanningen är inte begränsad till en enda person utom till Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam)

De fyra Imâmerna har ingenting med honom att göra och likaså har han ingenting med dem att göra. Han är en innovatör som följer sin vilseledda drift som vilseleder andra, något ingen Muslim tvivlar på. Sanningen är inte begränsad vid någon människa utom Budskapets framförare, vår mästare Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Sanningen är begränsad vid det han har kommit med. Om en rättvis person funderar, kommer han se att det inte bara förekommer en oerhörd okunnighet och en väldig katastrof i att enbart följa en särskild Imâm, utan även drift och partiväsen. Samtliga lärda Imâmer motsätter sig denna person eftersom de alla fördömde blindföljning utan bevis och de visade dess fruktlöshet. Således har den som följer bevis, både följt sin Imâm, resten av Imâmerna, Allâhs Bok och Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah utan att ha uteslutits ur sin Imâms rättskola. Detta beror på att Imâmen i fråga själv skulle ha lämnat sin åsikt för hadîthen om han fann den autentisk och tom på motsättningar. Därför är den som envist håller sig till blindföljning i detta läge, olydig mot Allâh och Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) samt följer sin drift. Han har avsvurit sig från de fyra Imâmerna och slutit sig till Djävulens och driftens grupp.

”Har du sett den som göra sina egna passioner till gud? Eftersom Allâh vet, har Han låtit honom gå vilse.”³²

På så sätt har trons ljus i hans hjärta slocknat – må Allâh (ta'âlâ) skydda oss från blindhet efter attha blivit vägleda.

arRabî' bin Sulaymân al -Djîzî sade:

”Jag hörde ash-Shâfi'î (rahimahullâh) ställas en fråga. Han svarade: ”Det har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att han sade så och så.” Då sade mannen: ”Abû 'Abdillâh, är det även din åsikt?” ash-Shâfi'î (rahimahullâh) blev då chockad och gul i ansiktet. Därefter sade han: ”Ve dig! Vilken mark kommer att bära mig och vilken himmel kommer att täcka mig om jag berättar något om Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) för att därefter inte tycka samma sak? Ja, jag säger samma sak med rent nöje.” Därefter upprepade han detta uttalande.”

aHumaydî rapporterade att ash -Shâfi'î även sade:

”Ser du ett bälte runt min midja? Har du sett mig komma ut från en kyrka? Jag säger ”Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade” och du frågar mig ”Vad säger du?” Citerar jag profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) utan att tycka samma sak?”

³² 45:23.

Håll fast vid din kunskap om att de flesta människorna är förlorare istället för vinnare. Låt därför den som vill veta vare sig han är en förlorare eller en vinnare konfrontera sig själv med Boken och Sunnahn; om han stämmer överens med dem, är han en vinnare, och om han motsätter sig dem, är han en förlorare. Allâh (ta'âlâ) underrättade om förlorarnas förlust och vinnarnas vinst då Han svor vid tiden om att människan förbereder sin egen undergång utom de som innehar fyra egenskaper. Om du därför skulle se en person flyga i luften, gå på vatten och tala om dolda händelser samtidigt som han motsätter sig Sharí'ah, utför förbjudna handlingar och lämnar plikter utan några giltiga anledningar, skall du veta att han är en djävul som Allâh (ta'âlâ) har låtit vara en prövning för de okunniga. Sannerligen rör sig Djävulen mellan människorna på samma sätt som blodet rinner. Likaså kommer Antikrist att ge liv, orsaka död och låta regnet falla och allt detta är för att pröva villfarelsens folk. Likaså den som äter ormar och går in i eldarna.

ash-Sha'rânî sade i "al-Mîzân":

"Abû Dâwûd sade: "Jag sade till Ahmad: "Skall jag följa al-Awzâ'î eller Mâlik?" Då svarade han: "Låt inte din religion följa någon av dessa blint. Ta det som har kommit från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare. Vad gäller efterföljarna, har du fritt val."

Ahmad (rahimahullâh) sade:

"Följ inte mig blint och inte heller Mâlik, Abû Hanîfah, ash-Shâfi'î, al-Awzâ'î eller ath-Thawrî. Ta där de tog ifrån. Sannerligen är det endast en person med lite förståelse som låter sin religion blint följa andra personer."

Ibn ul-Djawzî sade i sin bok "Talbîs Iblîs":

"Sannerligen innebär blindföljning att man kastar bort fördelen med förståndet, ty det har enbart skapats för funderingar och tankar. Det är hemskt att en person som har fått ljus för att lysa upp sin väg, släcker det för att i stället gå i mörkret."

En mycket viktigt observation

Håll fast vid din kunskap om att den lärdes Idjtihâd och åsikt inte är Allâhs dom. Hade det verkligen varit Allâhs dom, hade det inte varit tillåtet för Abû Yûsuf, Muhammad och alla andra att skilja sig från Abû Hanîfahs åsikter och Idjtihâd. Därför sade Imâm Abû Hanîfah (rahimahullâh):

”Detta är min åsikt och om någon kommer med en som är bättre än den, tar jag den i stället.”

Likaså sade resten av Imâmerna (rahimahumullâh):

”Vår Idjtihâd är vår åsikt; låt den som vill ha den, ta den, och den som inte vill, lämna den.”

Vi frågar samtliga människor som endast följer en särskild individ följande fråga:

”Vad är det som din person utmärker sig med för att vara den enda personen man skall följa och ingen annan?” Om han då säger: ”Han var den kunnigaste på sin tid och hans förträfflighet överträffade hans föregångare”, svaras han på följande sätt: ”Hur vet *du* att han är sin samtids kunnigaste person, när du själv säger att du inte tillhör de lärda? Detta är något endast den som känner till rättskolorna, deras bevis samt den starka och svaga åsikten, känner till. Om du verkligen vill följa den kunnigaste, råder det då inte samstämmighet om att Abû Bakr, 'Umar, 'Uthmân, 'Alî och Ibn Mas'ûd (radhiya Allâhu 'anhum) var kunnigare än personen du följer?”

Till en blindföljare skall följande sägas:

”Vad brukade folket innan personen som ni följer och upphöjer hans åsikter till Lagstiftarens texters status, följa? Om ni ändå begränsade er till det, vilket ni inte gjorde, utan ni förklarade det vara bättre att följa än Lagstiftarens texter! Var människorna som levde innan dessa människor upprättade på vägledning eller villfarelse?” Han blir tvungen att säga att de var upprättade på vägledning. Då skall det sägas till honom: ”Följde de någonting annat än Qur'ânen, Sunnahn och rapporteringarna? Lämna de inte företräde åt Allâhs (ta'âlâ) Tal, Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) rapporteringar och följeslagarnas (radhiya Allâhu 'anhum) rapporteringar före allting annat som motsätter sig dem bland människans åsikter?”

Om detta är vägledning, vad finns då vid sidan av sanningen annat än villfarelse? Hur förvirrade är inte deras begrepp; tänk därför till!

Det är uppenbart att samtliga grupper av blindföljare har degraderat samtliga följeslagare, efterföljare och lärda, utom dem de följer, till en nivå som innebär att man inte räknar med deras åsikter eller ens tittar på deras utlåtande. Det enda undantaget är då de avvisar det om det skulle motsätta sig deras Imâms åsikt så pass, att om deras Imâms åsikt skulle motsätta sig en text från Allâhs Bok och

Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), blir det obligatoriskt att misstolka den och få texten tyda på något annat så att deras Imâmers åsikter framstår som korrekta. Religionens tro och dess pelare hade rivits och demolerats om inte Allâh hade försäkrat denna religion att det alltid kommer att finnas någon som talar enligt den och skyddar den. Finns det då en värre ställning och ett sämre uppförande mot följeslagarna, efterföljarna och samtliga lärda? Finns det något som förringar deras rättigheter på samma sätt som att ignorera dem alla utom den individen de tagit som bundsförvant i stället för Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam)?

De grupper som håller sig till blindföljning motsätter sig både Allâhs och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) beordringar, hans följeslagares vägledning och sina egna Imâmers ställning och färdas därför på en annan väg än den väg de lärda färdas på. Dessa människor som har dykt upp den senaste tiden färdas tvärtemot föregångarnas väg och har på sätt vänt uppochned på religionens principer. De har förfalskat Allâhs Bok, Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah, hans kalifers och följeslagares åsikter för att därefter konfrontera dem med åsikterna tillhörande personen de följer. Därpå accepterade de och underkastade sig ödmjukt det som stämmer överens med deras Imâm. Däremot sade de om de åsikter som motsätter sig personen de följer:

”Motståndaren argumenterade med det och det.”

På så sätt avvisar och avfärdar de det. Deras främste har lurats för att på alla möjliga sätt avvisa det. Det är dessa människor som är anledningen till splittring och sektbildning. Varje sekt stödjer personen den följer, manar till hans väg och fördömer den som inte gör det som om han tillhör en annan religion. I stället är det obligatoriskt för dem alla att enas kring en enda regel: att inte följa någon annan än det väldigaste sändebudet Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och att inte erkänna andra människor som herrar i Allâhs ställe.

Att ta till sig de lärdas åsikter och analogier innehar samma position som Tayammum; man utför den endast i brist på vatten. Om det då förekommer en text från Boken, Sunnah eller följeslagarnas åsikter, blir det obligatoriskt att ta till sig det och inte lämna det för de lärdas åsikter. Dock har blindföljarna bland de senare generationerna använt sig utav Tayammum medan vattnet är både mitt bland dem och lättare att använda. Vad som också är märkligt, är att blindföljarna tar till sig en åsikt av någon från de senare generationerna och handlar enligt den samtidigt som de lämnar handlingar, domar och åsikter som härrör från Imâm al-Bukhârî, 'Aḥullâh bin al -Mubârak, al-Awzâ'î, Sufyân ath-Thawrî och deras jämlingar. Likaså vänder de sig bort från Sa'îd bin al-Musayyib, al-Hasan al-Basrî, Abû Hanîfah, Mâlik och deras jämlingar vilkas åsikter är tillåtna att ta. I stället anser de att de senares åsikter har företräde framför den dom som Abû Bakr, 'Umar, 'Uthmân, 'Alî och Ibn Mas'ûd (radhiya Allâhu 'anhum) hade. Man bör fråga sig vilken ursäkt de kommer att komma med till Allâh (ta'âlâ) då de anser allas domar vara lika värda, för att inte tala om att de anser dem vara bättre, för att inte tala om att de specificerar de senares domar och domslut samtidigt som de förbjuder att man tar till sig följeslagarnas åsikter.

Detta samfunds senare generation kan endast rättas till med det som rättade till dentidigare generationen

Imâm Mâlik (rahimahullâh) sade:

”Detta samfunds senare generation kan endast rättas till med det som rättade till den tidigare generationen.”

Det råder inga som helst tvivel om att detta samfunds tidigare generationer höll fast vid Boken och Sunnahn samt det som de rättfärdiga företrädarna var enade om. När Muslimerna lämnade Allâhs (ta'âlâ) lagstiftning för något de fick för sig att Han var nöjd med, däribland att sätta medhjälpare vid Hans sida, är det inte alls konstigt att de har blivit hindrade från den seger Allâh har lovat de troende. Detta beror på att de har blivit berövade på samtliga drag som Allâh har beskrivit de troende med. Under den första och andra generationen fanns varken något av detta blinda följande eller de handlingar vi har i dag. Om då en förnuftig person eller ett civiliserat folkslag konverterar till Islâm, kommer de att bli förvirrade då de måste veta vad man skall hålla sig till och vilka rättskolor och böcker inom principer och förgreningar man skall lutæsig till. Tillika kommer vi att få det svårt att övertyga honom om att detta är den enda sanna religionen och att alla rättskolor trots sina olikheter är en och samma sak. Detta är ett faktum vi upplevde i Japan. Om vi bara hade hållit oss till Qur'ânens gränser och det som den har klargjort om den profetiska vägledningen, hade det varit mycket lättare för oss att få andra att förstå vad som verkligen är den godhjärtade monoteistiska tron som varken består av komplikationer eller svårigheter. Likaså skulle de få reda på den uppriktiga religionen som är tom på krokigheter och efterblivning.

Om vi skulle titta på alla Fiqh-vetares åsikter, uppdelningar, meningsskiljaktigheter och brister, hade vi blivit förvirrade. Vissa bland dem säger även:

”Begreppet är starkt, men man kan varken handla eller döma enligt det. Varför? Därför att en viss person sade att en annan person sade något annat.”

Därmed ser vi att en enda människoåsikt, som i sin tur endast är en i mängden, räcker för att vi skall lämna den autentiska Sunnahn, även om Sunnahns välfärd är klar och tydlig. På grund av detta har kontakten mellan vårt nuvarande tillstånd och religionens grund och dess källor upphört. Beträffande troslära och domslut, är det inte tillåtet för någon att hänvisa till någon annan än Allâh (ta'âlâ) och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) som fick ta emot uppenbarelsen. Dessutom är det obligatoriskt att vi tror att endast Allâh har rätt att döma och att religionen inte tas från någon annan. Det är på detta vis vi blir uppriktiga monoteister. Detta är vad Han har befallt oss i Sin Klara Bok och den som lämnar detta hör till dem som har tagit till sig vederlikar och han är en förlorare. Allâh ('azza wa djall) sade:

”De som hade efterföljare skall ta avstånd från efterföljarna och kommer att se straffet och banden mellan dem har slitits; och efterföljarna skall säga: ”Om vi ändå kunde finna en väg tillbaka! Då skulle vi ta avstånd från dem liksom de nu tagit avstånd från

oss.” Så skall Allâh låta dem se sina handlingar och de skall känna grämelse. Men de kan inte rädda sig undan Elden.”³³

Håll fast vid din kunskap om att denna vers är den strävaste mot dem som blint följer människoåsikter inom religionen, dåtida såväl som nutida. Samma sak gäller om frågan gäller trosläran och dyrkan, det lovliga och det olovliga. I och med att alla dessa frågor tas från Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), har ingen rätt att komma med en egen åsikt. Till dessa hör villfarelsens Imâmer. Men vad berör vägledningens Imâmer, brukade de förbjuda att någon annan än Allâh dyrkas, att det litas till någon annan än Allâh och att ta något annat än Hans Uppenbarelse till religion.

Vissa Qur'ân-tolkare menar att liknande verser är specifika för de otrogna. Ja, den är specifik för de otrogna, men det är fel att man baserat på denna åsikt förstår det som skiljer mellan Muslimerna och Qur'ânen. De överför samtliga hot till avgudadyrkarna, judarna och kristna och gör sig på så sätt kvitt den egentliga innebörden. Därför ser du inte Muslimerna dra nytta av tillrättavisningarna i Qur'ânen. De tror att det räcker att man säger ”Det finns ingen sann gud utom Allâh” för att räddas i livet efter detta, trots att många hycklare och otrogna också sade det. Faktum är att Allâh (ta'âlâ) har beskrivit typer av avgudadyrkan, de otrogna och deras tillstånd så att de som tror på Hans Bok kan tillrättavisas av det och på så sätt inte falla i det som de föll i och därmed gå under.

Men blindföljningens ledare skilde mellan Muslimerna och deras Herres Bok och menade att de som skall följas har gått bort och att det är omöjligt att någon blir som dem, ty de besitter vissa egenskaper andra inte gör. Till dessa egenskaper hör förståelsen av en viss fråga. Detta är vad de säger, trots att de rättfärdiga företrädarna bland följeslagarna, efterföljarna och de fyra Imâmerna är enade om att det inte är tillåtet för någon att till sig en religiös åsikt vars bevis inte känns till. Därefter kom blindföljarnas lärda och gjorde den lärdes domslut till ett bevis åt den olärde. Sedan efterträdde de av dem som är ännu extremare i blindföljningen och förbjöd samtliga människor att ta någon dom ur Boken och Sunnahn samt ansåg dem som försöker förstå dem och handla enligt dem vara avvikande. Detta är höjden av bedrägeri, förlust samt fientlighet till religionen. Följaktligen följde människorna dem i detta och tog på så sätt till sig vederlikar vid sidan av Allâh. En dag kommer de att ta avstånd från varandra precis som Allâh (ta'âlâ) underrättade.

³³ 2:166-167.

Al-Fakhr ar-Râzîs ord om att de lärda har ändrat Allâhs religion och lagstiftning

Jag tänker nämna något för dig som skedde hos de gångna generationerna. Det klargör de exemplen vi tidigare har nämnt i vilka förvrängning, ändring och avvikelser skildras. Fakhr-ud-Dîn ar-Râzî sade i sin Qur'ân-tolkning "Mafâtîh-ul-Ghayb" då han kommenterade Hans (ta'âlâ) Ord:

"De har tagit sina rabbiner och munkar till herrar i Allâhs ställe."³⁴:

"Jag har sett en grupp av Fiqh-vetare bland blindföljarna. Jag läste upp för dem flera verser ur Allâhs (ta'âlâ) Bok angående vissa frågor som inte stämde överens med deras rättskolor. De varken accepterade dem eller ens brydde sig om dem och fortsatte i stället att titta förvånat på mig. Hur kan man handla enligt dessa verser då våra förfäders rapporteringar säger rena motsatsen? Om du tänker efter ordentligt, finner du att denna sjukdom förekommer hos de flesta människorna på jorden. Likaså har många av dem bekräftat sina lärares inkarnation och enhetliga existens."

Det samma skildrades av Muhyî-ud-Dîn al-Baghawî i "Ma'âlim ut-Tanzîl". ar-Râzî avled året 606.

Låt därför dagens Muslimer som okunnigt följer sina rättskolors lärda i trosläror, dyrkan och lovligt och olovligt i det som det inte förekommer något bevis för i Allâhs Bok eller Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah, tänka efter. Detta är även deras lärdas principer. I dag förekommer det de som är värre än dem ar-Râzî nämnde, så tänk till!

Shaykh Muhammad Rashîd Ridhâ påpekade detta i "Tafsîr-ul-Manâr". Likaså har jag, den fattige tjänaren, klargjort det på ett klargörande och tillfredsställande sätt i min Qur'ân-tolkning "Awdhah-ul-Burhân fi Tafsîr Ummi Qur'ân". Den är tryckt av Umm ul-Qurâ -tryckeriet i det ärade Makkah året 1357.

³⁴ 9:31.

Den väldigaste Imâmen är Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och ingen annan

'Allâmah azZabîdî sade i sin förklaring till "al -Ihyâ":

"Håll fast vid din kunskap om att den som skall följas i det han har sagt och gjort, är den som besitter Lagstiftningen, nämligen vår mästare Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Följeslagarna följs enbart för att deras handlingar tyder på det de har hört från honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Därför sade Ibn 'Abbâs (radhiya Allâhu 'anhumâ):

"Från samtliga människor accepteras och avvisas kunskap, utom från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam)."

al' Irâqî sade:

"Detta har rapporterats av at-Tabarânî i "al-Kabîr" och dess kedja är god."

Rättskolbaserad blindföljning har blivit till en obotlig sjukdom och en väldig prövning. Denna prövning har svept sig över världen och vi finner endast ett litet antal människor som följer det som autentiskt har rapporterats från Allâh och Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) i stället för det som står skrivet i deras lärares böcker och åsikter. Dock tackar vi Allâh (ta'âlâ) för att vi har sett uppriktiga monoteister. De manar folket till Tawhîd, de strider för Allâhs sak och de bekämpar blindföljarna, sagoberättarna och lurendrejarna. Det har grundats rörelser för att samarbeta om att sprida Tawhîd. De förekommer i Hidjâz, Egypten, Sudan och i österlandet. Allâh, påöka deras framgång och hjälp dem så länge de hjälper Din religion. Âmîn!

Siddîq Hasan Khân sade i sin Qur'ân-tolkning "Fath-ul-Bayân fî Maqâsid -il-Qur'ân" angående versen:

"De har tagit sina rabbiner och munkar till herrar i Allâhs ställe."³⁵

"Detta är han som både har ett hjärta och lyssnar utan att avvisa blindföljning i Allâhs religion och i stället ger företräde till de lärdas åsikter före det som står i Allâhs mäktiga Bok och den rena Sunnahn. Då en rättskolare lyder den lärde vars åsikt han rättar sig efter motsätter sig Texterna och Allâhs bevis och argument, anses han vara som judarna och de kristna som tog sina rabbiner och munkar till herrar i Allâhs ställe, trots att de är fast beslutna om att de inte har dyrkat dem. Faktum är att de löd dem och ansåg det de förklarade olovligt vara olovligt och det de förklarade lovligt vara lovligt. Detta är just vad samfundets blindföljare gör. De är alla lika som bär. Efterföljare till Allâhs sändebud Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam)! Varför har ni lämnat Boken och Sunnahn åt sidan och i stället tagit till er människor som er själva? Ni följer deras åsikter då de inte är felfria. De

³⁵ 9:31.

gör fel och rätt, vilket är bekräftat i era egna trosrelaterade böcker. Varför har ni så svaga förstånd, sjuka uppfattningar och dumma intellekt? Bröder! Lämna böckerna som ickefelfria människor har författat och tag i stället till er Herrens Bok och Hans profets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah. Ta till er Allâhs sändebud Muhammad som Imâm. Sannerligen är han Imâmernas Imâm. Ta till er hans rättskola, för sannerligen tar samtliga Imâmer till sig hans rättskola. Därmed är varje rättskola som motstrider hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) rättskola lögnaktig och avvisad. Allâh, led oss till det korrekta!”

I klara och tydliga verser har det fastställts att Allâh (ta'âlâ) är religionens Lagstiftare och att Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är Hans förmedlare.

”Du har bara att framföra.”³⁶

”Sändebudets enda uppgift är att framföra [budskapet].”³⁷

”Din plikt är enbart att framföra budskapet.”³⁸

Religionens pelare fastställs enbart med en text från Boken eller ett klagörande från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och de är tre:

Den första– Trosläran.

Den andra – Dyrkan som är antingen obegränsade eller begränsade med tid, plats, egenskap eller antal.

Den tredje– Religiösa påbud.

Alla andra än Lagstiftarens domar fastställs med hjälp av Idjtihåd om det inte finns någon Text som berör det, förutsatt att det leder till fördelar och hindrar nackdelar. Tänk därför till och hör inte till de okunniga! Sannerligen förekommer det i Boken, Sunnah och de rättfärdiga företrädarnas handlingar och tal en stor del av detta ämne.

Detta är ett exempel på de Islâmiska Imâmernas tal. Med det stödjer vi de bevis och Texter vi har nämnt angående att få Muslimerna att förstå Qur'ânen och rätta sig efter den. Likaså skall man få dem att förstå det som förekommer i Sunnah och nöja sig med de typer av dyrkan och böner som förekommer däri. Dessutom skall man endast lita sig till dem två utan att överdriva eller att falla i tillgjordhet. Därpå skall man sysselsätta sig med att etablera de förpliktelser som endast är obligatoriska för en viss del av Muslimerna. Till dem hör försvar av Islâm och förstärkning och avvärjning av de skador, slaveri och orättvisor Muslimerna får uppleva. Samfundet skall stärkas med styrka och rikedomar på ett föreskrivet sätt som är baserat på korrekta kunskaper, ordningar och spenderingar för Allâhs sak.

³⁶ 42:48.

³⁷ 5:99.

³⁸ 3:20.

Allâh (ta'âlâ) beordrade oss att färdas på den Raka vägen

Allâh (ta'âlâ) beordrade oss att färdas i detta liv på Allâhs Raka väg. Detta är vägen Han sände Sina sändebud och uppenbarade Sina Skrifter med. Han underrättade att denna Raka väg leder till Hans paradiset och världen av belöning. En tjänares stadighet på vägen över helvetet är i enlighet med hans stadighet på den Raka vägen i detta liv. Byggt på detta sade Allâh (ta'âlâ):

”Detta är Min Raka väg; följ den och följ inte vägar – då kan ni bli skilda från Hans väg. Detta är vad Han befäller er så att ni fruktar.”³⁹

När den som strävade efter den Raka vägen strävade efter något de flesta människorna hade avvikit från – och den som färdas på denna väg kan känna sig ensam – underrättade Allâh om sällskapet som också färdas på denna väg. Det är de som Allâh har förärat bland profeterna, trovärdiga, martyrerna och rättfärdiga – ett sådant förträffligt sällskap! Han gjorde det för att inte personen som söker vägledning och den Raka vägen skall känna sig övergiven och ensam bland sina samtida. Likaså gjorde Han det så att han vet att hans sällskap på denna Väg är det Allâh har förärat. Därför skall han inte bry sig om de människor som har avvikit från dem, ty det är de som är minoriteten, även om de är fler. Vissa av företrädarna sade:

”Håll dig till Sanningens väg och känn dig inte ensam på grund av fåtalet vandrare. Och håll dig borta från lögnens väg och låt dig inte luras av det stora antalet förlorare.”

Varje gång du känner dig ensam pga. ensamheten, skall du tänka tillbaka på föregångsmännen och sträva efter att få enas med dem samt ignorera alla andra. Om de skulle ropa efter dig under din färd, skall du absolut inte vända dig mot dem. Skulle du däremot göra det, kommer de att gripa tag i dig och hindra dig från vägen. Angående detta rapporterades bönen i Qunût:

”Allâh, vägled mig med dem Du har väglett.”

Det vill säga, för in mig till sällskapet och gör mig till deras sällskap.

En tjänare måste aktösig för de fördömdas och vilseleddas väg:

”De som har drabbats av vrede.”⁴⁰

Det är de som saboterar kunskap och avsikt och känner till sanningen, för att därefter vända den ryggen.

³⁹ 6:153.

⁴⁰ 1:7.

”De som har gått vilse.”⁴¹

Det är de som förstörde sin kunskap. De försummade sanningen och kände inte till den.

Sanningen är det som Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare var upprättade på. Denna upprättning är tom på människans åsikter, bildningar, tankar och former. Samtliga kunskaper, handlingar, realiteter, tillstånd och ställningar som härrör från det profetiska ljuset och Muhammads (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) väg, hör till den Raka vägen. Och det som inte härrör från den, hör till vägen vredens, villfarelsens och helvetets folk färdas på. Detta nämns i Ibn-u-Qayyim's ”Madâridj -us-Sâlikîn”. Det råder inga tvivelaktigheter om att Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare är de kunnigaste människorna om religionen och betydelsen av det Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kom med. Det är omöjligt att Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare är okunniga om sanningen, medan Râfidhah och andra innovatörer är kunniga om den. Om vi skulle titta på de två gruppernas kvarstående spår, skulle vi finna att vägen Sanningens folk färdas på, är klar och tydlig. Sannerligen erövrade Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare de otrognas länder och gjorde om dem till Islâmiska länder. De erövrade hjärtan med Qur'ânen, kunskapen och vägledningen. Deras spår tyder på att de vara den Raka vägens spår. Likaså har vi sett Râfidhah och andra grupper som tillskriver sig en särskild rättskola stå för rena motsatsen, oavsett tid eller plats.

Fredagen den tionde Ramadhân 1360 var jag i 'Abdullâh bin 'Abbâs (radhiya Allâhu 'anh) moské i Tâ'if och läste Allâhs, skapelsernas Herre, Bok. Plötsligt klargjordes det för mig att Farao är den som delade in folk i sekter och splittrade dem till rättskolor och metodiker. På så sätt blev det känt att rättskolinnovationen och de olika metodikernas villfarelser härrörde från Farao och hans lömska politik, vilken förövrigt är utspridd i de djävulska och europeiska regeringarnas politik. Allâh (ta'âlâ) sade i kapitlet ”al-Qasas”:

”Farao var en tyrann på jorden. Han delade in folk i olika klasser, av vilka han förtryckte en grupp.”⁴²

”Följ inte avgudadyrkarna; inte heller dem som har splittrats i sekter, där var grupp gläds åt sitt.”⁴³

Till de vägledas otvetydiga egenskaper hör att de tror på samtliga profeter (‘ayhiḥim us-salâm), utan att göra någon åtskillnad mellan dem, att de underkastar sig dem och det de kom med, följer sanningen var den än är samt ärar och respekterar dem. Om det då ligger till på detta vis, är det likaså obligatoriskt att ära deras arvingar bland följeslagarna, efterföljarna och de lärda som de fyra

⁴¹ 1:7.

⁴² 28:4.

⁴³ 30:31-32.

Imâmerna och deras likar bland Hadîthens folk. Att enbart ta till sig åsikter från någon och lämna de övriga, eller att endast älska en av dem och hata resten, vilket majoriteten av blindföljarna gör, hör varken till de vägledas vägledning eller de gudfruktigas egenskaper. Härifrån har fientligheten uppstått bland dem som tillskriver sig olika rättskolor. Det gick så långt, att de slutade förrätta bönen bakom den som inte har samma rättskola som dem. Denna fanatism har förblindat deras hjärtan och ögon.

Några av vilseledningens folk har gjort rättskolan till en grund, medan Qur'ânen tolkas enligt den och hänvisas till för misstolkningar och förvrängningar. Det är Qur'ânen som skall vara grundernas grund som rättskolorna och religiösa åsikter skall tolkas enligt. Det som stämmer överens med den, accepteras, och det som inte gör det, avvisas.

Till de fördömdas egenskaper hör att sanningen endast tas emot från deras rättskola

Håll fast vid din kunskap om att en av de fördömdas egenskaper är att endast acceptera sanningen om den härrör från gruppen de tillskriver sig till. Detta gör de även om de inte följer det de är ålagda i deras troslära. Likaså sker detta mycket bland dem som tillskriver sig en särskild grupp inom kunskap eller religion bland Fiqh-vetarna och Sûfiyyah. De accepterar ingenting som har med religion att göra så länge det inte kommer från deras grupp. Detta trots att Islâm beordrar att man följer sanningen utan att särskilja någon person utöver Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Visheten är den troendes mål; han tar den var han än finner den.

I sitt hjärta högaktar en rättskolföljare personen han följer utan att ta hänsyn till vad han säger. Detta sker utav att blint följa sina förfäder och landsmän. Detta är ren villfarelse! En blick skall vara riktad mot åsikten, inte mot den som uttrycker den. 'Alî (radhiya Allâhu 'anh) sade:

”Sanningen känns inte vid genom män. Lär känna sanningen, så kommer du att lära känna dessfolk!”

Det goda ligger i allt det som Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare befallde och utförde och detsamma gäller de rättfärdiga företrädarna. Däremot är det onda och det vilseledda all ondska och villfarelse som de senare generationerna har innoverat inom de religiösa frågorna. Till dessa innovationer hör rättskolorna. Sannerligen infördes de enbart av makthavare och ledare för att stämma överens med deras politik, uppfylla deras drifter, skydda deras ställningar och egga upp fanatism för deras lärda – och detta är allmänt känt för alla dem som läser historia. Waliyyullâh ad-Dahlawî sade i ”at-Tafhîmât al-Ilâhiyyah” (1/151):

”Särskilt idag ser du de olärda överallt hålla sig till en viss rättskola. De anser att en person som lämnar sin rättskola i endast en fråga har gjort en synd som motsvarar avfall, precis som om han har beordrats att lyda den. Samfundets föregångare och de främsta generationerna var alla enade om en enda rättskola. Abû Tâlib al-Makkî sade i ”Quwwat-ul-Qulûb”:

”Sannerligen är böckerna och compilationerna innoverade och åsikten om att enbart hålla sig till en rättskola i samtliga frågor är något som människorna förr i tiden inte var upprättade på. I stället brukade de olärda lära sig och fråga de lärda var de än fann dem. Den som hörde en hadîth följde den och ingenting annat. Därmed brukade han inte följa någon annan än honom som kommer med Lagstiftningen. Om några rapporteringar skulle skilja sig åt, brukade de följa åsikterna deras hjärtan var bekväma med. Vissa människor valde däremot att begränsa sig till en rättskola så att de olärda skulle kunna skilja sig åt. De allra framstående bland de lärda brukade inte begränsa sig till någon särskild rättskola, vare sig det handlade om deras handlingar eller domslut åt andra. Till dem hör Abû Muhammad aDjuwaynî. Han författade sin bok ”al -Muhîr” och ålade inte att

man enbart skulle följa en enda rättskola. Detta är frågan som skrämde och provocerade människorna och på så sätt skedde prövningar och fanatism.”

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ålade inte människorna att följa en särskild rättskola

Faktum är att lagstiftaren (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) inte har ålagt människorna att följa en särskild Imâms rättskola. I stället beordrade han att man följer honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Den som då motsätter sig Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah efter att den har fastställts, avvisas hans motsättning och han ursäktas inte. Om han däremot inte skulle ha kännedom om hadîthen i fråga, kan han ursäktas till dess att hadîthen når honom. Ingen som tillskriver sig Islâm får säga:

”Jag handlar inte enligt hadîthen. Jag handlar enligt min Imâms åsikt.”

Detta får honom att lämna Islâm – och skydd sökes hos Allâh. Således måste en Muslim fundera över det hadîthen har fastställt, bruksätta det, bita tag i det med kindtänderna och hålla fast vid det med sitt hjärta och sina händer samt ignorera den som motsätter sig honom i det. Detta är den Rätta vägen. Ta den till din rättskola och lämna inte den! Att lämna denna väg motsvarar att vid tvagning endast stryka fötterna med handen, förklara njutningsäktenskap vara tillåtet, förklara det vara tillåtet att dricka rusande drycker om man endast dricker en liten mängd, tama åsnor vara tillåtna att äta samt uttalet att tiden för middagsbönen upphör då människans skugga är dubbelt så lång efter den ursprungliga skuggan.

Käre Muslim! Då din entusiasm för kunskap ökar och då sin gudsfruktan stiger, skall du ivra för att förstå Bokens och Sunnahns uppenbara betydelse. Håll dessutom ivrigt fast vid de handlingar som utfördes av majoriteten av företrädarnas lärda. För samman olika hadîther, följ autentiska och goda underrättelser som förekommer i de Hadîth-lärdas böcker och håll fast vid det sarkaste, lämpligaste och säkraste. Att anskaffa sig detta sätt är enkelt och det krävs inte mer än al-Muwattâ', al-Bukhârî, Muslim, Abû Dâwûds "Sunan", at-Tirmidhîs och an-Nasâ'îs "al-Djâmi' ". Dessa böcker är kända och berömda och kan fås tag på i närmaste bokhandel. Skulle du däremot inte veta det, samtidigt som dina bröder har hunnit före dig i det och fått dig att förstå det på språket du själv talar, har du ingen ursäkt längre – och Allâh (ta'âlâ) vet bättre.

Likaså står följande i "at-Tafhîmât" (1/309):

”De kallar sig själva för Fiqh-vetare, håller sig till livlös blindföljning, råkar på en hadîth från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) med en autentisk berättarkedja – vilka majoriteten av de föregående Fiqh-lärda höll sig till – och låter bli att handla enligt den eftersom de blint följer den som inte handlade enligt dem. Alla dessa människor befinner sig i dumheter och villfarelser. Faktum är att sanningen är en klar fråga. Sannerligen är Allâh ädlare och rättvisare än att Han ålägger människorna en viss lagstiftning för att handla enligt den, för att därefter göra dem blinda så att de inte kan skilja mellan rätt och fel. Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) lyste upp sanningen och visade den klart och tydligt så att ingen annan än en rebell går under. Han uppenbarade en Klar Bok som inte kan blandas ihop med människans ord. Han skyddade den från förvrängning. Hans sändebud (sallâ

Allâhu 'alayhi wa sallam) talade med domar och visheter. Allâh (ta'âlâ) har låtit hans hadîth bevaras av tillförlitliga ledare. De har tagit på sig ansvaret att klargöra sanningen från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och avslöja falskheterna. Därför måste du hålla dig till autentiska och goda hadîther som har rapporterats av pålitliga berättare. Således är den som motsätter sig autentiska hadîther inget annat än okunnig och vilseledd.”

Likaså nämns det i den, (1/211):

”Jag vittnar att det inte finns någon Domare utom Allâh, att ingen utom Allâh dömer och att Han ovanför Sin Tron har dömt med plikt, rekommendation, tillåtelse, förakt och förbud. Därpå uppenbarade Han Sharî'ahn för människorna genom dem Han har valt ut med Sitt Budskap. På så sätt har den som säger utan intyg och bekräftelse att ”Detta är obligatoriskt och det där är rekommenderat” ljugit om Allâh.

”Låt därför ingen osanning komma över era läppar då ni talar om det ena lovligt och det andra förbjudet, så att ni lögnaktigt påbördar Allâh era egna idéer.”⁴⁴

Jag vittnar att en människa som tror att Allâh har ålagt att man skall följa en viss individ ur samfundet som både gör rätt och fel och att han är ålagd det som denna individ ålägger honom, är otrogen. Däremot har den sanna Sharî'ahn fastställts långt före denna individ. De lärda har förstått den, berättarna har verkställt den och Fiqh-vetarna hardömt utmed den. I stället har människorna enats om att blint följa de lärda för att de anser dem vara Sharî'ahns framförare från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Om då en hadîth är autentisk vars äkthet har bekräftats av de Hadîth-lärda och en stor grupp människor har handlat enligt den, ser du att personen i fråga inte handlar enligt den, ty individen han följer har inte denna åsikt– och detta är villfarelsens yttersta gräns.”

Det står också, (1/212):

”Jag vittnar att Sharî'ahn består utav två nivåer:

Den första handlar om att handla utmed plikterna, avstå från förbuden samt verkställa de Islâmiska sederna. Denna nivå är oundviklig och är ålagd samtliga; höga klasser och låga klasser, kungar och tjänstefolk, krigare och bönder, professionella yrkesmän och handelsmän, slavar och fria. Denna nivå är lätt och enkel och tom på svårigheter.

Den andra är fullkomlighetens och skönhetens nivå. Den som håller sig till den är en dyrkare, en person som gör det goda och rätta och en Sunnî. Inom denna nivå förekommer sparade traditioner, umgängesregler och tillvägagångssätt från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och samfundets tidigare generationer bland följeslagarna, efterföljarna och de som följde dem i godhet.

Mellan dessa två nivåer förekommer en väldig skillnad och att försumma denna skillnad hör till förlust och okunnighet. Likaså beror de flesta olikheterna de lärda emellan just på att denna skillnad har försummats. Soldaterna, de professionella

⁴⁴ 16:116.

yrkesmännen och affärsmännen som sysselsätter sig med näringslivet, nöjer sig med den första grunden, medan dyrkarna och asketerna tar till sig den andra grunden. De som är sysselsatta med sin livnäring bör inte beordras med mer än den första nivån för att inte hamna i svårigheter. I så fall skulle det leda till att de lämnar den och flyr från den. Därför skall ni, människor, enbart följa den som manar till Allâhs Bok och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah och inte manar till att man följer honom eller lyder någon annan än Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).”

Därefter står det, (1/214):

”Många dumma människor kallar sig själva för lärda för att de sysselsätter sig med grekisk filosofi och grammatik. Men när det kommer till Allâhs Bok och Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah, känner de endast till ord ur dem. De fördjupar sig i Fiqh-vetarnas godtyckanden och förgreningar. Skulle de råka på en hadîth från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), ser du dem vända den ryggen. I stället säger de:

”Vi handlar enligt den och den personens rättskola och inte enligt hadîthen. Vår Imâm är kunnigare än oss om hadîthen. Det enda skälet till att han inte handlade enligt den, är att han fick reda på att den var avskaffad eller överväldigad av någon annan.”

Denna åsikt och handling har ingenting med religionen att göra. Om ni verkligen tror på en profet, skall ni följa honom, vare sig det motstrider er Imâms rättskola eller inte. Det är obligatoriskt för en Muslim att först och främst sysselsätta sig med Allâhs Bok och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah. Om han har det lätt att ta till sig från dem båda, är det bra. Om han däremot skulle råka på svårigheter, får han ta hjälp av de föregångna lärda och se och titta vad han tycker verkar vara sant, korrekt och bäst överensstämmande med Sunnah. Därför skall han inte sysselsätta sig med hjälpmedlen förutom om de endast spelar ett hjälpmedels roll, inte målets.”

I andra volymen, sidan 13, står följande:

”En person som blint följer en Imâm och får reda på något från Allâhs sändebud som motsätter sig hans åsikt, har ingen ursäkt att lämna hadîthen för någonting annat. Detta hör inte till Muslimernas handlingar och det befaras att den som gör det faller i hyckleri. Vi har sett människor bland de svaga Muslimerna, och även bland dem som framstår som lärda och rättfärdiga, ta till sig rättfärdiga människor som herrar vid sidan av Allâh. De gör deras gravar till böneplatser på samma sätt som judarna och de kristna gör. Vi har sett att vissa av dem förvränger orden från deras ursprungliga platser. Förvrängning är något som har spridits i samtliga sekter. Sûfiyyah har producerat fram åsikter vilkas överensstämmande med Boken och Sunnah inte känns vid. Och hur många frågor har inte de Fiqhlärda innoverat vilkas ursprung är okända? Följaktligen började de olärda dyrka avgudar; de tog till sig de rättfärdigas gravar till böneplatser, besökte dem regelbundet och andra syndiga handlingar – må Allâh skydda oss från dem.”

‘Allâmah Ibn ul-Qayim sade i ”A‘lâm -ul-Muwaqqi‘în”, (3/476):

”Är en olärd person ålagd att följa en viss rättskola eller inte? Rätt svar är att det inte är obligatoriskt. Endast det som Allâh (ta'âlâ) och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har förklarat vara obligatoriskt är obligatoriskt. Varken Allâh eller Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har ålagt någon människa att följa en särskild individ. De förträffliga generationerna hade gått bort och de hade ingenting med dessa tillskrivningar att göra. Det är inte korrekt att en olärd person tillskriver sig en rättskola, ty en olärd har ingen rättskola. Om han då skulle säga: ”Jag är en Shâfi'î, Hanbalî, Hanafî, Mâlikî eller någonting annat”, blir han inte det genom endast ett yttrande på samma sätt som han inte skulle bli någon Fiqh-lärd, grammatiker eller författare genom att endast säga det. Om han däremot säger att han är en Shâfi'î, Mâlikî eller Hanafî och hävdar att han följer Imâmen och hans väg, anses det vara korrekt förutsatt att han följer Imâmens väg i kunskap, kännedom och sättet han kommer fram till domslut på. Men hur är det möjligt att han med sin okunnighet och sitt långa avstånd från Imâmens karaktär, kunskap och metodik, tillskriver sig honom med hjälp av endast tomt prat? Det går inte att föreställa sig att det är korrekt att en olärd individ har en rättskola. Om det däremot skulle vara möjligt att föreställa sig det, är varken han eller någon annan ålagd att följa en särskild individ på ett sådant sätt att han tar samtliga av hans åsikter och lämnar alla andra. Det är en vidrig innovation som han har infört till samfundet. Ingen av Islâms Imâmer har haft dessa åsikter då det är de som har den högsta ställningen, förnämaste positionen och djupaste kunskapen om att ålägga människorna detta. Likaså är de längst bort från den som säger att man måste följa en viss Imâms rättskola eller en av de fyra Imâmerna.”

Detta är ytterst märkligt. Har Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagares, deras efterföljares, efterföljarnas efterföljares och resten av Islâms Imâmers rättskolor utom fyra människor gått under och annullerats? Har någon Imâm sagt det eller manat till det? Har något av hans uttryck tytt på det? Det Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har ålagt följeslagarna, efterföljarna och deras efterföljare, är det Han har ålagt dem som kommer efter dem fram till Domedagen. Det obligatoriska ändras inte även om dess sätt skulle ändras i enlighet med de olika förmågorna, oförmågorna, tiderna, plasterna och tillstånden.

Vad som också tyder på att det är en förstörelse att ta till sig en särskild rättskola, är att om han får tag på en text från Allâhs Bok eller hans fyra renläriga kalifers åsikt, lämnar han texten och följeslagarnas åsikter för åsikter som kommer från personer han tillskriver sig. Byggt på detta kan han fråga vem som helst bland de fyra Imâmernas anhängare och andra. Likaså är det enligt samfundets samstämmighet varken obligatoriskt för honom eller den lärde att begränsa sig själva till de fyra Imâmerna, på samma sätt som det inte är obligatoriskt för den lärde att begränsa sig själv till sitt lands eller något annat lands hadîther. Om en hadîth är autentisk, är det obligatoriskt att handla enligt den, vare sig den kommer från Hidjâz, Irak, Shâm, Egypten eller Jemen. Dessutom är Muslimerna enade om att det inte är obligatoriskt för en människa att begränsa sig till en av de sju kända Qur'ân-läsarna. Stämmer en läsning överens med Qur'ânens text, dess arabiska är korrekt samt att dess berättarkedja är autentisk, anses det vara tillåtet att läsa enligt den och korrekt att förrätta bönen med den. Denna åsikt har Abûl-Barakât bin Taymiyyah. Däremot får han inte följa rättskolornas tillåtelser inom vissa frågor och att ta till sig från rättskolorna det som passar honom för att uppnå sitt

mål. Denna person är ålagd att följa sanningen så gott det går. Detta är sanningen och hos Allâh ligger framgången.

Indelning

Jag kommer att nämna några frågor som jag har stött på. Dessa frågor har hjälpt dessa rättskolor att sprida sig över kontinenterna. Således kan den som har ett sunt förnuft, öppet sinne och lyssnar, tänka till. Nedan följer några historiska utdrag:

Ahmad bin al-Muqrî al-Maghribî sade i sin bok "Nafh-utTayyib", (3/158):

"Anledningen till att nordafrikanerna tog till sig Imâm Mâliks (rahimahullâh) rättskola, är att Nordafrikas och Andalusiens folk sedan den första erövringen var upprättade på al-Awzâ'îs och Shâm-befolkningens rättskola. I al-Hakam bin Hishâm bin 'Abdir-Rahmân ad-Dâkhils stad, och han var Andalusiens tredje makthavare från Banû Umayyah, ändrades domslutet till Mâlik bin Anas (rahimahullâh) och al-Madînah-befolkningens åsikt. Detta skedde på makthavarens order. Han valde den för att den gagnade den politik han drev. Det uppstod dock meningsskiljaktigheter till anledningen varför det blev så. Majoriteten sade att anledningen var att Andalusiens lärda reste till al-Madînah och när de återvände, beskrev de Mâliks förträfflighet, vida kunskap och storslagna status. Det sades också att Imâm Mâlik (rahimahullâh) en gång hade frågat några andalusier om Andalusiens kungs karaktär. När han då fick hans beskrivning, blev han glad, ty på den tiden var Banû 'Abbâs uppförande inte tilltalande. Imâm Mâlik sade då till denna underrättare:

"Vi ber Allâh att er kung förskönar vår Haram."

Detta fick Andalusiens kung reda på samt den kännedom man redan hade om Mâliks förträfflighet och religion. Följaktligen beordrade han folket att ta till sig Mâliks rättskola och överge al-Awzâ'îs- och Allâh vet bä ttre.

Därefter enades kungarna om att domslut och handlingar endast skulle vara i enlighet med de Ibn uQâsim hade som åsikt och ingen annan.

Som slutsats finner man att rättskolorna blev till i kungarnas lektioner och politik.

Om du vill ha reda på anledningen till rättskolornas och metodikernas uppkomst, skall du läsa förordet till Ibn Khaldûns "at-Târîkh", för säkerligen har han gjort ett praktjobb – må Allâh belöna honom för det. Han berättade bland annat om att rättskolornas uppkomst och spridning endast beror på förtryckarnas politik och ickearabernas erövring för att anskaffa sig mer makt.

Ibn uQayyim sade i "Ighâthat -uLahfâm min Masâ'id -ish-Shaytân", (1/125):

"En av Djävulens lömska planer är att de beordrar en gemensam klädsel, ett särskilt mönster, en särskild gångstil, en särskild lärare, en påhittad metodik och en särskild rättskola. Detta åläggs dem att följa så att de följer det på samma sätt de följer förpliktelseerna. De lämnar inte detta, utan de skymfar och vanhedrar den som gör det."

Det samma gör de flesta som blint följer särskilda rättskolor och anhängarna till olika fabelaktiga Sûfi-sekter. Till dessa sekter hör Naqshbandiyyah, Qâdiriyyah, Sahrûrdiyyah, Shâdhiliyyah och Tîdjâniyyah. Låt det därför varnas för den fanatism och blindföljning dessa människor är upprättade på. De sysselsatte sig med att memorera nonsens i stället för Sharî'ahn och realiteten. Följaktligen var de ense om innovationens nonsens, till skillnad från förståelsens och realitetens folk. Den som funderar över Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) vägledning och sätt, finner att den motsätter sig dessas vägledning. Hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) vägledning är tom på tillgjordhet och begräsning i det han inte har beordrats av sin Herre. Således är det en väldig skillnad mellan hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) vägledning och dessa människors vägledning!

Om du vill ha reda på de olika rättskolornas uppkomst i Islâm som orsakade att Muslimerna splittrades, skall du läsa boken "Ighâthat-ulLahfâm min Masâ'id - ish-Shaytân", särskilt bokens sista del. Däri ser du hur Ibn Sînâs, an-Nasîr at-Tûsîs, 'Ubaydiyyahs och Fâtimiyyahs konspirationer klargörs.

Som helhet har Islâms fiender lyckats ändra Islâm genom att dela upp dess folk i rättskolor oh sekter.

Imâm Shihâb-ud-Dîn 'Abdur-Rahmân, även känd som Abû Shâmah, sade i sin bok "aMu'mmal liRadd ilâ aAmr aAwwal", (1/10):

"Beträffande Qur'ânens läror, har människorna nöjt sig med att memorera endast ett kapitel och framföra några av dess lässtilar. Dessutom har de försummat kunskapen om dess förklaring, betydelser och utdrag av domar. Angående kunskapen om Hadîth, nöjer de sig med att lyssna på vissa böcker som reciteras av några lärare som oftast själva är okunnigare än åhörarna. Somliga har nöjt sig med människoförståndets skräp och deras tankars avfall, medan andra sysselsätter sig med att framföra kunskap från sin rättskola. Vissa lärda blev frågade om betydelsen av ordet "rättskola". De svarade att det betyder "en ändrad religion". Alâh (ta'âlâ) sade:

"Följ inte avgudadyrkarna; inte heller dem som har splittrats i sekter."⁴⁵

Trots det inbillar han sig att han hör till de lärdas elit, då han i Allâhs och de lärdas ögon hör till de okunnigaste."

Han sade också, (1/15):

"De fyra rättskolorna blev berömda och alla andra övergavs, vilket ledde till att endast ett fåtal följde dem. Därmed började de blindfölja efter att dessförinnan själva ha ansett det vara förbjudet att följa någon annan än sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) blint. Det gick så långt, att deras Imâmers åsikter hade nått Qur'ânens och Sunnahns nivå hos dem. Detta är betydelsen av Hans (ta'âlâ) Ord:

⁴⁵ 30:32.

”De har tagit sina rabbiner och munkar till herrar i Allâhs ställe.”⁴⁶

Detta är slutet på det jag hade avsett med att samla ihop fakta om blindföljningen av de rättskolor som hade nämnts för mig från Fjärran Östern och Japan. Jag nöjer mig med denna mängd, ty droppar leder till hav. Jag ber Allâh (‘azza wa djall) att Han gagnar tjänarna med denna bok i samtliga länder och låter den vara uppriktigt ägnad Hans ädla Ansikte och en anledning till seger med lyckans trädgårdar.

Detta skrev jag den femtonde Muharram 1358 i Allâhs trygga stad i mitt hem i Bukhâriyyah-allén i närheten av den Heliga Moskén och vi avslutar med vår bön:

”Stor är din Herre, den Allsmäktige i Sin härlighet, fjärran från det de beskriver och fred och välsignelse över sändebuden! Lov och pris tillkommer Allâh, skapelsernas Herre.”⁴⁷

⁴⁶ 9:31.

⁴⁷ 37:180-182.